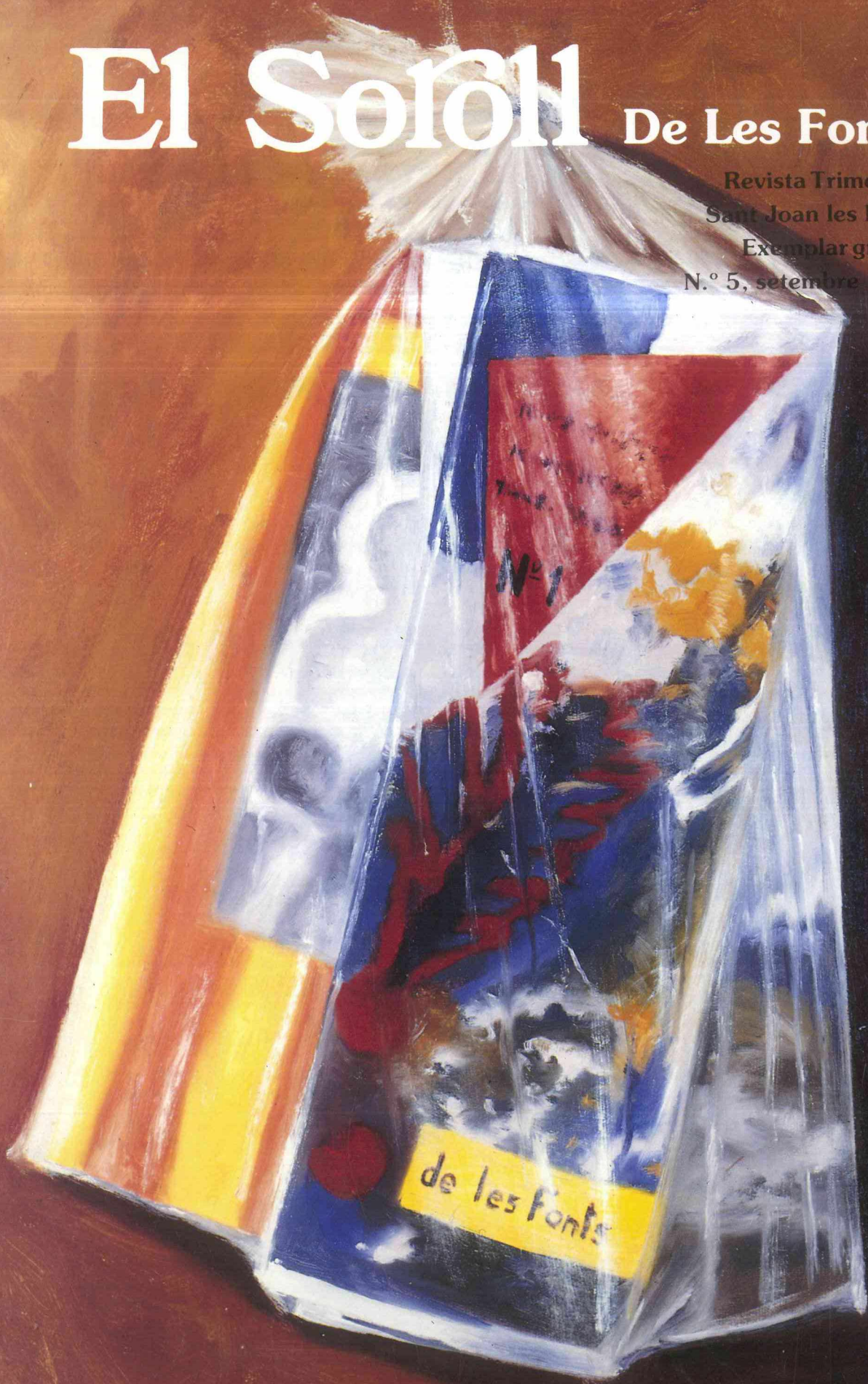

El Soroll De Les Fonts

Revista Trimestral
Sant Joan les Fonts
Exemplar gratuït
N.º 5, setembre 1991

Girona Suït

AIGUA
GAS
CALEFACCIÓ

Ptge. de Barcelona, 11 - Tel. 29 01 83 - 17857 SANT JOAN LES FONTS

Carme

MERCERIA - COTILLERIA
ARTICLES INFANTILS
i DE REGAL

Representant de JOIERIA FORTUNA

Galeries Cial. Cisteller, 21 - Tels. 29 10 79-29 08 46
SANT JOAN LES FONTS

c/. Paperers, n.º 6 - Tel. 29 04 72

Sant Joan les Fonts

CARNISSERIA LLOP

Avgda. Cisteller, 3 - Tel. 29.02.31
SANT JOAN LES FONTS (Girona)

Cafeteria Bar Falguera

SANT JOAN LES FONTS
Tel. 29 07 31

- electrònica

- RADIO
- TELEVISIÓ
- VIDEO
- HI-FI
- REPARACIÓ MAQUINARIA

C/. Santiago Rusinyol, 15 - Tel. 29 08 21 - 17857 SANT JOAN LES FONTS

EL DIDAL

Carrer Francesc Caula, 1
SANT JOAN LES FONTS

Assegurances
ROSER

c/. Olot, n.º 30
Tel. 29.05.28
SANT JOAN LES FONTS

VILA

JOAN VILA i QUER

REPARACIÓ DEL AUTOMÒBIL

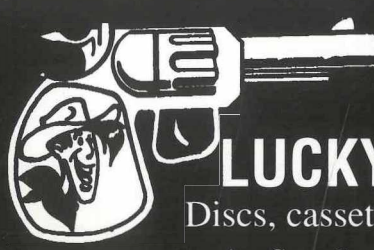
C/. Aiguanegra, 16
Tel. 29 09 05
SANT JOAN LES FONTS

**ZB MOBLES
BRUGADA**

VENDES I TALLER: Ctra. d'Olot, 55 - Tel. 29.07.28 - 17857
SANT JOAN LES FONTS

Cervesa Whisky Musica
DISCOTECA - CAMPRODON

LUCKY RECORDS

Discs, cassettes i compacts

Av. Sant Joan, 27 - OLOT

Director:

Xavier Valeri.

Sots-director:

Raquel Castrillo

Cap de redacció:

Joan Carles Gómez Cacho.

Redactors:Daniel Sánchez. Josep Rull.
Marta Prat i Carme Vila.**Disseny:**

Josep Rull (Tel. 29 07 39).

Fotografia:Aula de Fotografia de l'Escola
Municipal de Belles Arts, i Arxiu.**Il·lustracions:**

Nuri Gussinyer

Dipòsit legal: GI-966-90.**Edita:**Ajuntament de
Sant Joan les Fonts.**Fotocomposició:**

SERFOSA - Olot.

Impressió:

Impremta Aubert - Olot.

Exemplar gratuït.**Tiratge de 1.100 exemplars.**

**REVISTA
PATROCINATA
PER L'AJUNTAMENT
DE
SANT JOAN LES FONTS**

Í N D E X

Editorial

A cau d'orella	3
Ajuntament	4
Sorolls d'un trimestre	6
Entitats	8
Salut, lleure i esport	10
Les nostres lletres	12
Marxa	13
Història / Crítica d'Art	14
Entrevista	15
Col·laboracions i opinions	16
L'art de menjar	19
Reportatge	20
Còmic	22

Editorial

Els últims temps, un progressiu desfici polític ha envaït l'esperit dels santjoanencs. Amb les eleccions, el pacte i la lluita de comunicats, el desfici s'ha convertit en un paroxisme sense límits. Ni els més vells de la comunitat no recorden precedents semblants.

Sota la llum dels fanals de la plaça de l'Ajuntament, tres santjoanencs d'entre 30 i 40 anys, la Margarida, en Moisès i en Joan conversen, animadament, sobre els esdeveniments del Ple que s'ha acabat de celebrar:

-Com ataquen, els independents; no en tenen mai prou. Els han tractat de tot: de corruptes, de dictadors, de mentiders i de xafarders -diu la Margarida mentre s'eixuga la suor del front amb un mocador-

En Moisès agafa la dona del braç i li diu:

-No els presentis com a víctimes, que es porten prou l'oli. Ara ens volen fer creure que perquè han guanyat els altres se n'ha d'anar tot en orris.

Deixant anar apressadament les paraules, en Joan diu:

-Tampoc no n'hi ha per a tant. Què vol dir que hi hagi factures? Fixa't com se'ls gasten els altres ajuntaments. Mira a Olot o a les Preses. Sempre se n'han fet, de sopars. A més, els convergents van crear un ambient molt maco amb les entitats. Els independents no ho sabran fer, i els sociates menys.

-Què dius!, ara sí que m'has tocat el voraviu -aixecant més la veu-. Els convergents van crear ambient, sí, però a quin preu!, una autèntica disbauxa financera, un malbaratament gratuït; així qualsevol fa coses -va replicar en Joan-

A la Margarida li va caure el mocador a terra i en Moisès va agafar en Joan pel pit.

-Tu, que ets el germà del cunyat de la dona d'en Sisquet de la llista d'independents, ets el menys indicat per venir a cridar!

D'una empenta en Joan va apartar en Moisès.

-Què fas, ximple! A mi no em toquis i no m'insultis, que jo sóc imparcial.

Finalment, un grup de gent s'apropa i posa fi a l'acalorada discussió. Calmats ja els ànims, en Joan i en Moisès se'n van junts al bar, avergonyits del seu comportament.

-Si a nosaltres no ens hi va res -diu en Joan-

-I tant que ens hi va! A la Casa Gran s'hi dirimeixen els assumptes del poble, que som nosaltres. Joan, però, no creus que homes de la categoria, demostrada, que hi ha allà dins no haurien d'ésser capaços de parar aquesta crispació? -va contestar en Moisès-

-Sembla fàcil, però és molt difícil parar-ho. Ni amb l'auditoria no es parerà -va replicar en Joan, mentre mirava una noia que passava amb ciclomotor-

-Sí, home, el primer qui no contesti els atacs del contrari i es limiti a treballar i a buscar un bon ambient general, que ha de començar per una tasca comuna de treball amb les entitats i, fins i tot, amb els rivals, serà el qui quedarà més bé. Tu creus que la gent ens mereixem aquest estat? -va dir, greument, en Moisès-

-No ens ho mereixem pas... -va contestar en Joan-

Els dos amics van prendre un refresc. Més tard, quan anaven cap a casa, ambdós van pensar en com pot arribar a ésser d'enze el qui es baralla amb una persona coneguda de tota la vida per uns afers que potser han arribat massa lluny.

Nosaltres, els de la revista, creiem que el Consistori actual és format, tant l'equip de govern com l'oposició, per persones d'una capacitat sobradament demostrada, per la qual cosa ens agradaria que no malgastessin tanta energia en la recerca del desprestigi del contrari. Tot i això, creiem que s'ha de discutir -no tothom pensa igual-. És lògic que s'escriguin comunicats a la premsa nostrant disconformitats. Però per això no s'ha d'arribar a la desqualificació personal del rival. S'ha de tenir present que Sant Joan, únicament, és un poble. És a dir, un lloc on hem de viure i conviure amb tots els veïns.

A cau d'orella

Després de l'estiu tothom recorda amb recança les vacances, que esperem que hagueu gaudit d'allò més. El temps lliure de l'estiu ens permet fer coses que durant la resta de l'any no podem fer, per manca de temps...

Un dels membres d'aquesta redacció va experimentar aquest estiu una manera diferent de viure aquest temps lliure en un camp de treball internacional, i sembla interessant de comunicar-vos-ho, sobretot per a la gent jove amb ganes de conèixer món aprofundint en les relacions humanes. El SCI és una organització que consisteix a oferir als voluntaris interessats l'oportunitat de passar quinze dies o tres setmanes en qualsevol dels camps que tenen arreu del món, realitzant treballs de tipus cultural, ecològic, artístic, humanístic, solidari, agrícola... (segons la persona interessada), vivint en comunitat amb altres voluntaris.

Un fet interessant que, al mateix temps que s'ofereix una ajuda a diferents nivells de la nostra societat, permet de viure moments molt agradables tot coneixent països i gent nova.

Qui s'anima per al proper estiu?

La Redacció

Ajuntament

INTRODUCCIÓ

Tal com vam prometre, aprofitem aquestes pàgines per donar a conèixer una mica l'actual composició de l'Ajuntament, com són distribuïts els diferents càrrecs, i també per oferir-vos informació de l'estat actual de les Finances Municipals, de Cultura, d'Esports, d'Urbanisme, i també fer un incís en el Ple del dia 17 de maig perquè el poble en pugui saber alguna cosa, ja que d'informació en el seu dia no se'n va pas donar.

Tot esperant que aquestes pàgines us serveixin per a conèixer una mica més de prop tot el que fa referència al vostre Ajuntament, APROFITEM L'AVINENTESA PER SALUDAR-VOS MOLT CORDIALMENT i recordar que les portes de l'Ajuntament són obertes per aclarir-vos qualsevol dubte o curiositat que tingueu sobre les informacions que han aparegut i que apareixeran als mitjans de comunicació.

CARTIPÀS MUNICIPAL

Alcalde: F. Xavier Sala i Ayats.

Tinents d'Alcalde: Ermel Solà, Pere Reixach, Miquel Verdaguier, F. Manuel Arcos.

Comissió de Cultura: President: Ermel Solà. Vocals: Ferran Rincon, F. Manuel Arcos, Joan Fàbrega.

Comissió d'Esports: President: Ferran Rincon. Vocals: Pere Reixach, F. Manuel Arcos, Albert Diago.

Comissió d'Urbanisme, Obres i Serveis: President: Pere Reixach. Vocals: Ermel Solà, Miquel Verdaguier, Irving Sala.

Comissió d'Hisenda i Governació: President: Miquel Verdaguier. Vocals: Pere Reixach, Ermel Solà, Joan Timonet.

Comissió de Serveis Socials i Sanitat: President: F. Manuel Arcos. Vocals: Ferran Rincon, M. Verdaguier, Joan Canalias.

Comissió Especial de Comptes: President: Miquel Verdaguier. Vocals: Ermel Solà, Pere Reixach, Joan Timonet.

REPRESENTANTS DE L'AJUNTAMENT

Llar de Jubilats: Ermel Solà.

Consell Escolar Municipal: Ermel Solà, X. Sala, F. M. Arcos.

Club Poliesportiu Santjoanenc: Ferran Rincon.

Junta Compensació Can Frigola: Pere Reixach.

Patronat Municipal Escola de Belles Arts: Ermel Solà, F. Manuel Arcos.

Consell Escolar Escola Castanyer: Ermel Solà.

Associació Amics de Sant Joan: Xavier Sala.

Patronat Municipal de Ràdio Sant Joan: Ermel Solà, Xavier Sala, Pere Reixach, Miquel Verdaguier, J. Manuel Arcos.

Comissió de Festes: Ermel Solà.

Consell d'administració de S.O.M.S.I.G.: Xavier Sala, Ermel Solà, Pere Reixach, Miquel Verdaguier, J. Manuel Arcos.

Comissió de Seguiment: Xavier Sala, Ermel Solà.

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DE 1990

Existència a Caixa el 31-XII-90	576.167 ptes.
Restes per cobrar en la mateixa data	63.160.865 ptes.
Total	63.737.032 ptes.
Despeses pendents en la mateixa data	85.220.607 ptes.
DÈFICIT	21.483.575 ptes.

Per cobrir aquest "dèficit reconegut" s'hi destinen:

- Dues subvencions destinades al Centre Sòcio-Cultural (antic cinema Iris):
 - Una del V Centenari de 13.459.158 ptes.
 - I l'altra de la Diputació de 3.000.000 ptes.
 - Una subvenció destinada a la piscina que sortia del cànon de la parcel·la de Begudà 5.024.417 ptes.
- Total 21.483.575 ptes.

PELS DESCOBERTS BANCARIS DEL PRIMER SEMESTRE DE 1991 s'han hagut de pagar +/- 700.000 ptes. d'interessos. (*)

Endeutament real de l'Ajuntament (comparat amb el 1987)

	1987	1991
Interessos	2.450.000	12.411.119
Amortitzacions	1.710.000	5.980.863
TOTALS	4.160.000	18.391.665
Endeutament	7,53%	29%

DESPESES D'ABANS DEL 15-VI-91

Pagaments a curt termini

Factures de 1990	34.809.721 ptes.
Factures de 1991	9.538.846 ptes.
Endossos	15.295.962 ptes.
Subvencions	5.678.736 ptes.
Factures A	11.858.563 ptes.
Factures B	15.278.490 ptes.
Factures C	22.086.900 ptes.
Pressupostos	4.814.955 ptes.
Total 1 =	119.376.473 ptes.

Crédits i pòlisses

d'abans del 6-1987	8.537.590 ptes.
fins el 12/1990	65.158.663 ptes.
vençut pendent	1.371.810 ptes.
Abril / Maig 1991	39.000.000 ptes.
Total 2 =	114.068.063 ptes.
(*) Suma dels totals	233.444.536 ptes.

COBRAMENTS PENDENTS DE 1988 A 1991

Aproximadament uns 28.380.142 ptes.

(El cobrament d'una part dels quals és impossible per impediments legals, una altra part molt difícil de cobrar per defectes legals, i hi ha una part de menys difícil cobrament).

CURIOSITATS FINANCERES I ECONÒMIQUES

De gas-oil es deu més d'1.200.000 ptes. només del període comprès entre 1990 i 1991.

Als restaurants es deuen més o menys unes 800.000 ptes., de les quals una sola factura puja a 533.600 ptes.

De les cadires del Centre Sòcio - Cultural es deuen encara més de 5.000.000 ptes.

Per flors i arbres es deuen al voltant d'1.300.000 ptes.

És interessant de veure l'evolució dels pressupostos municipals que detallem a continuació:

1979	10.000.000 ptes.
1980	15.525.056 ptes.
1981	19.333.152 ptes.
1982	24.000.000 ptes.
1983	29.000.000 ptes.
1984	37.000.000 ptes.
1985	42.500.000 ptes.
1986	44.500.000 ptes.
1987	61.000.000 ptes.
1988	117.000.000 ptes.
1989	149.000.000 ptes.
1990	365.700.000 ptes.
1991	405.500.000 ptes.

CULTURA

Centre Sòcio-Cultural de Sant Joan les Fonts

Voldríem aclarir el cost real d'aquesta obra, però primer farem un breu recordatori de les informacions que se'ns van donar en el seu dia: el 14 de gener de 1990 se'ns va dir que la rehabilitació del cinema costava 45 milions de pessetes; l'11 de febrer de 1990 es va rectificar i se'ns va donar la xifra de 53 milions, però LA REALTAT MAI NO EXPLICADA és que els costos totals sumen al voltant dels 75 milions de pessetes. Voldríem destacar també que el conjunt de cadires puja a més de 12 milions de pessetes, o sigui que cadascuna de les cadires plegables sobrepassa les 76.000 ptes.

Homenatge a la Vellesa

S'ha celebrat tal com va demanar la Junta de la Llar: Ofici, dinar al seu local, espectacle folklòric, ball, etc... TOT S'HA FET TAL COM HAN DECIDIT ELS PROPIS INTERESSATS. Cal destacar que aquest any les flors per a aquest acte eren naturals. El cost total de l'acte, comparat amb alguns d'anteriors, ha estat: 1988: 285.000 ptes.; 1989: 396.587 ptes. 1990: 579.707 ptes., i aquest darrer: 392.805 ptes.

Juvinyà 91

S'ha desenvolupat als tres nuclis: BEGUDÀ, LA CANYA i ST. JOAN. Es va celebrar del 5 de juliol al 30 d'agost. Va constar de: Quatre audicions de sardanes, balls de saló, quatre projeccions de cinema al carrer, festival infantil, cançó catalana, havaneres, etc..., fins a arribar en un total de quinze actes populars i gratuïts. Organitzat i patrocinat per l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts.

Guarderia

Intentarem clarificar una mica la situació de la guarderia. Només existia un contracte d'intencions i un de laboral. FALTAVEN: el projecte, els pressupostos, el finançament, l'estudi estimatiu de complements, capacitat, despeses corrents i extres, etc... Actualment ja es disposa del més imprescindible i l'Ajuntament està disposat a tirar-ho endavant. Tan sols falta que l'Associació de Pares motivi els seus associats i els dels pobles veïns per tal d'aconseguir un mínim de 25 places.

Informació i Turisme

La situació és la següent: el dia 31 d'agost de 1990 cessaven la persona encarregada de l'Oficina d'Informació i Turisme i la feien gerent de l'Empresa Municipal de Serveis (SOMSIG), encara que l'emplaçament d'aquesta empresa fos a la mateixa Oficina de Turisme. Abans del dia 15 de juny d'enguany ho tancaven definitivament, ja que el nou emplaçament de SOMSIG seria al mateix edifici de l'Ajuntament. L'actual Consistori està fent gestions per obrir-ho de forma definitiva i sobretot eficaç.

URBANISME

Cambra Oficial de la Propietat Urbana

En el butlletí n.º 3, que data del juny de 1990, se'ns informa sobre els IMPOSTOS SOBRE BÉNS IMMOBLES i cal destacar que el MÀXIM coeficient PROVINCIAL correspon a Sant Joan les Fonts amb un 0,85%, i que els altres 221 municipis gironins apliquen una mitjana del 0,49%. Alguns exemples són: Amer 0,40%, Argelaguer 0,56%, Olot, 0,56%, Besalú 0,56%, Montagut 0,49%, o Serinyà 0,28%.

Cementiri

Ens sembla que la neteja i acondicionament són adequats. Tal vegada hi ha menys flors fràgils al sol i les tempestes, però hi ha més plantes verdes i duradores. Tot i això, si algú té algun tipus de suggeriment pot adreçar-se a les Oficines Municipals i fer-ne esment.

ESPORTS

Piscina coberta

Tots els assistents a l'assemblea extraordinària del C.P.S. vàrem poder

escoltar, per boca d'un membre de la Junta, que era urgent el fet de decidir-ho ja que calia començar les obres "el proper dilluns". El llarg retard de començar és prou conegut per tothom perquè va retardar l'obertura de la piscina fins que l'Alcalde no va prendre la decisió d'intervenir-hi, i el contractista no va augmentar el personal per acabar l'obra la mateixa setmana. Gràcies al nou dipòsit de l'Associació de Plomistes es va omplir la piscina en un sol dia i sense restriccions per a la població. Per tal de dur a terme el cobriment de la piscina FALTA: El projecte complet, els tres pressupostos preceptius, no hi ha cap document que acrediti o garanteixi la subvenció. Amb aquest "panorama" heretat és evident que aquest tema està actualment paralitzat i pendent d'un estudi racional i seriós.

L'estiu... Sant Joan Esportiu... 1991

Campanya de coordinació de diferents esports en diversos llocs del municipi: VOLEI... FUTBITO... HANDBOL... BÀSQUET... MOUNTAIN BIKE... JORNADA ATLÈTICA... etc. Celebrats en diferents carrers, places, instal·lacions esportives... Es tractava de fer esport per a TOTHOM i "al costat de casa". Patrocinat per l'Ajuntament, amb la col·laboració de: C.P.S., A.E. La Canya, C.E. Vall de Bianya i "La Casera".

PLE DEL 17 DE MAIG DE 1991

Vista la manca d'informació que existia, creiem oportú de ressaltar alguns dels acords presos durant aquest Ple, els quals ens semblen interessants i clarificadors.

Els desglossarem per punts en l'Ordre del Dia:

3.- L'Ajuntament aprova la Memòria Valorada per al camp de futbol de Begudà.

4.- Venda de la parcel·la n.º 38 de Begudà per 17 milions (9 milions en efectiu i 8 milions fent el camp de futbol).

5.- Liquidació del pressupost de 1990 amb dèficit de 21.483.575 ptes. (per eixugar el dèficit s'hi destinaran subvencions i el cànon que anava a la piscina).

7.- Es treuen 300.000 ptes. de la partida per al camp de futbol de Begudà (hi queden "0" ptes.). Es treuen també 13.953.000 ptes. de l'empresa municipal SOMSIG, que queda col·lapsada econòmicament, a punt de fer suspensió de pagaments o fallida?

9.- Acceptació de l'excedència de la Secretària: sol·licitud d'excedència amb data 9 de maig (sense registre d'entrada). Convocatòria de Ple i Acta del Ple que mai no s'havien vist exposades al tauler d'anuncis ni se'n va donar coneixement per cap mitjà d'informació. Celebració del Ple: 17 de maig. Comunicar-ho al Govern Civil, a la Generalitat, a la Direcció General d'Administració Local i al Col·legi de Secretaris: Després del 15 de juny pel nou Consistori.

INFORMACIONS DE DARRERA HORA

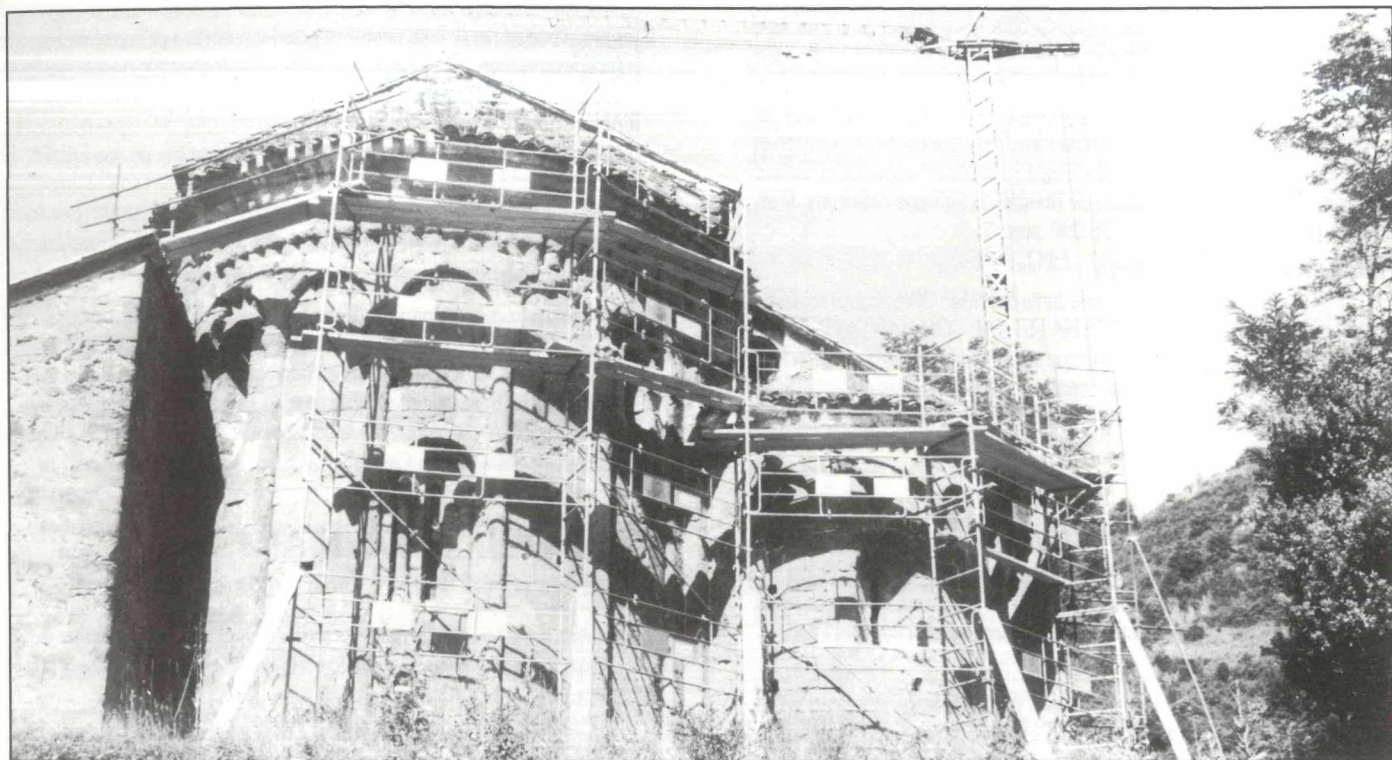
Auditoria

Ja hem posat fil a l'agulla i és previst que durant aquest mes de setembre es rebin les ofertes de les diferents empreses interessades a efectuar-la. S'estudiarà cadascuna de les ofertes rebudes i es triarà la més adient tant pel seu aspecte professional com per l'aspecte econòmic. L'Auditoria es durà a terme els mesos d'octubre i novembre. Del resultat, i de tot allò que en surti d'interès, en donarem puntual informació en el proper número d'aquesta mateixa revista.

Hisenda

Des que el nou equip de govern es va fer càrrec de la gestió municipal, ja s'han pagat despeses per un valor aproximat d'uns 30 milions de pessetes.

Sorolls d'un trimestre

OBRES DE RESTAURACIÓ DEL MONESTIR BENEDICTÍ

L'Associació Amics de Sant Joan va acabar la primera part de les obres de restauració del monestir benedictí. Les obres d'aquesta primera etapa van consistir en l'enderrocament del cor -que amenaçava ruïna i que datava del segle XVIII-, l'obertura de finestral i portalades, i la restauració de part de la teulada i la cornisa.

En les properes fases és prevista la restauració dels absis llombards, la rehabilitació de la façana, i fer excavacions a la façana sud, on hi havia hagut el claustre i les dependències monacals, desapareguts a causa dels terratrèmols del segle XV. L'edifici del monestir de Sant Joan presenta un estat de degradació a causa de les construccions que s'hi han afegit al llarg dels segles, i per la pedra amb què fou construït. La pedra vermellosa i sorrenca, segons el president de l'entitat responsable de l'edifici i de les obres, Manel Soler, és més sensible que altres materials a les inclemències meteorològiques. Segons Soler, possiblement les posteriors fases de la restauració es faran amb pedra de l'altre costat del riu Fluvià, indret d'on molt probablement es va extreure en un principi.

Durant les obres, a causa de l'enderrocament del cor, es van poder recuperar quatre capitells que eren amagats darrera els murs. Els capitells, que no presenten danys importants, són similars als del interior, esculpits durant l'època del Romànic. També es van trobar parts de l'antiga pintura i les restes d'un fresc, en el qual es pot apreciar la figura de Sant Pere i una clau.

Aquesta imatge és similar al fragment d'un retaule romànic que actualment estan tractant els Serveis de Restauració de la Generalitat a Sant Cugat del Vallès. Des de l'any 1940, aquest retaule havia servit de porta interior del monestir, però l'any passat els Amics de Sant Joan van encarregar-ne la restauració. Finalment, es van trobar restes de vaixelles i estris de cuina que podrien ésser de l'Edat Mitjana.

La primera fase de les obres es va fer amb l'aportació de tres milions de pessetes per part d'una entitat bancària que vol mantenir-se en l'anonimat. El Bisbat de Girona va fer una aportació d'un milió de pessetes, i la Conselleria de Cultura de la Generalitat es va fer càrrec de l'elaboració del projecte.

FESTA DE BEGUDÀ

El Gran Slalom Vila de Begudà va cloure el 10 d'agost els actes de la Festa Major de la població. Va reunir 64 participants, la majoria dels quals van fer servir vehicles tot terreny i Seats 127 preparats. Tot i això, entre els vehicles participants també hi havia un Mehari i un Mini.

La Festa Major de Begudà va començar el divendres 26 de juliol amb l'única tirada al plat nocturna de la comarca. Malgrat el mal temps, va aplegar cinquanta tiradors. Manel Romero va ésser el guanyador d'aquesta tirada.

El VI Campionat de Tennis Taula, que es va celebrar el dissabte 27 de juliol, va reunir 34 participants, i el guanyador fou Ignasi Guitart.

L'activitat més simpàtica de la Festa va ésser l'estirada de corda entre solters i casats. Van resultar guanyadors els casats. De manera espontània, va tenir lloc una estirada de corda entre solteres i casades, en què guanyaren les solteres.

Altres activitats de la Festa de Begudà van ésser l'exhibició sardanista, que va ésser organitzada per l'Agrupació Sardanista i Cultural de Sant Jaume de Llierca, i els balls de nit que foren amenitzats pels conjunts Grafitti, Rolls i Montecarlo.

FESTA DE SANT JOAN LES FONTS

Una tornaboda popular gratuïta en commemoració de l'arribada de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor posà punt i final a la Festa del nostre poble.

La Festa va començar amb un concurs de pesca infantil. Els guanyadors del concurs foren Jordi Llongarriu i Llena, i Marc Palomeras i Xiqués. Manel Bayo va ésser el qui va pescar la peça més grossa.

La Festa va destacar aquest any per la programació dels balls, en els quals van actuar les orquestres La Principal de la Bisbal, Marina i Amoga; les cobles Costa Brava i Bisbal Jove, i els conjunts Sangtraït, Cimarrón, Montecarlo, Band 7 i El Tren de la Costa.

COMENÇAMENT DE CURS A L'ESCOLA MUNICIPAL DE BELLES ARTS

L'Escola Municipal de Belles Arts de la població va encetar un nou curs el passat 26 de setembre. El curs, que va batre un altre rècord d'inscripció, es divideix en el Taller de Plàstica 1, 2, 3 i 4, programat per a nens de 7 fins a 13 anys, i el Taller D.C.M. per a alumnes a partir de 13 anys. També es fa un curs de perspectiva artística i industrial.

CLOENDA DEL CENTENARI DE L'ARRIBADA DE LES GERMANES CAPUTXINES DE LA MARE DEL DIVÍ PASTOR A LA POBLACIÓ

El Bisbe, Jaume Camprodon, va cloure amb una Missa el

centenari de l'arribada de les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor a Sant Joan. Acabada la Missa es va celebrar un aperitiu popular en el qual van assistir l'Alcalde, Xavier Sala, i el vice-president del Parlament, Arcadi Calzada.

Les Germanes Caputxines van organitzar un seguit d'actes amb motiu del centenari que han durat fins ara. Els actes van començar amb una Eucaristia oficiada pel cardenal Narcís Jubany, i continuaren amb la celebració d'activitats diverses com exposicions, trobades de germanes, tornabodes i concursos literaris.

Les Germanes del Diví Pastor van venir a la població per fer-hi un col·legi en el qual es pogués instruir les noies amb menys recursos econòmics. Des de la seva arribada les Germanes Caputxines han participat en tots els esdeveniments de la població, i han destacat per la seva generositat i entusiasme.

CASAL D'ESTIU

El grup La Maranya, després d'un estiu que serà recordat per molts nens de la població com un dels estius més divertits de la seva vida, va cloure les activitats del casal amb un festival infantil. Al festival hi van assistir unes dues-centes persones, en la major part pares o familiars dels nens.

FESTA DE FINAL DE TEMPORADA DE NATACIÓ DEL C.P.S.

El C.P.S. va cloure la temporada de natació amb una festa aquàtica. Consta d'una exhibició dels nedadors del Club, jocs aquàtics i una demostració de natació d'alguns pares i directius. Un dinar de germanor al restaurant "Can Jordà" va posar punt i final a l'acte.

La temporada de natació va ésser un èxit sense precedents per al Club. Cal destacar les dues medalles d'or als Campionats d'Espanya de Promoció i al Campionat Provincial, assolides per Anna Gelia.

DONACIÓ DE QUADRES A L'AJUNTAMENT

L'artista local Pere Ventura va donar a l'Ajuntament, a finals d'agost, tres de les seves obres perquè siguin exposades a la Biblioteca Municipal. Les obres són "Retrat de Francesc Caula", "Noia llegint" i "Música". L'artista les ha donades perquè siguin exposades, exclusivament, a la Biblioteca. En cas que algun dia es traguessin del lloc per al qual han estat donades, Ventura es reserva el seu dret sobre elles.

Pere Ventura és un artista conegut pels seus èxits continuats en els premis pictòrics de la comarca, entre els quals destaquen el de Mieres i el de la Vall d'en Bas. L'artista feia temps que havia manifestat la seva intenció de donar els quadres a l'Ajuntament.

Entitats

L'OMIC INFORME

LA SALMONELOSSI

Durant aquests mesos d'estiu s'han donat, en el nostre país, nombrosos casos de salmonel·losi, alguns d'ells desgraciadament amb resultat de mort.

Què és la salmonel·losi?

És una infecció produïda per un germen denominat *Salmonella* la que és present, en ocasions, en l'intestí dels homes i dels animals. L'home que prèviament ha patit la infecció pot ésser portador del germen sense presentar símptomes d'aquesta infecció. Aquests individus se'ls denomina portadors. D'aquest germen se'n coneixen 2.000 serotipus diferents, encara que en un any se'n solen detectar uns 200. Els tipus més freqüents que produeixen aquesta infecció són: la *salmonella typhimurium* i la *salmonella enteritidis*.

Com diem, la salmonel·losi pot ésser transmesa bé mitjançant portadors humans que infecten els aliments, cas poc freqüent, o a través dels animals o els seus productes, essent especialment perillosos els ous o algunes carns infectades durant la seva elaboració.

Per contraure la infecció és necessari ingerir un nombre suficient de gèrmens, nombre que oscil·la de 100 a 1.000 segons l'estat de l'individu i el grau de les defenses que posseeix. Els grups de major risc són els ancians i els nens.

El període d'incubació des que s'ingereixen els gèrmens fins que apareixen els primers símptomes, és de 6 a 72 hores. Normalment es presenten entre 12 i 36 hores.

La salmonel·losi es manifesta de forma aguda, començant amb dolor abdominal, diarrea, vòmits i nàusees, quasi sempre hi ha febre alta.

Generalment no és mortal, encara que de vegades, desgraciadament, pot ocasionar la mort, sobretot en nens i gent gran.

Per tal de prevenir en el possible l'aparició d'aquesta infecció és necessari tenir en compte els següents consells:

* Tots els aliments cuinats d'origen animal, particularment els productes avícoles, els ous i derivats, i les carns, han d'ésser convenientment preparats, preferentment mitjançant control termomètric.

* Evitar el consum d'ous crus, especialment els que presenten la clova bruta o esquerpada.

* Els aliments preparats s'han de conservar en frigorífic en petits recipients.

* La llet que es begui ha d'ésser pasteuritzada, i si es consumeix a dojo s'ha de bullir almenys dues o tres vegades.

* Els possibles portadors han de tenir consciència de rentar-se i desinfectar-se les mans després d'utilitzar el WC, i millor no manipular aliments fins que no desaparegui la seva condició de portador.

* No deixar mai els aliments a temperatura ambient perquè si fossin contaminats els gèrmens augmentarien considerablement i els farien perillosos per a la salut.

Una vegada trets del frigorífic, no tornar-los a refredar després d'haver-los escalfat, ja que el nombre de gèrmens va augmentant i el fred no els destrueix, només els paralitza, i cada vegada que els rescalfem van creixent en proporció geomètrica i on hi havia un germen n'hi apareixeran 100 en poc temps, amb el consegüent risc per al consumidor.

Alfons López del Valle

LA FORMA TRIANGULAR DE "LA CAU"

T'hi has fixat mai, que la nostra muntanya de La Cau, que s'alça al nord-oest d'aquí, Sant Joan, té la forma com d'una piràmide triangular?

És clar que no és de línies tan regulars com les de les piràmides de Keops o de Kefrén d'Egipte; però contemplada des de la portella principal del col·legi Castanyer, dóna la sensació d'una verdadera piràmide. La cúspide és dalt al cim, que és a 824 metres d'altitud sobre el nivell del mar. I els costats, un és el que dóna per la banda de "Colom" i l'altre pel cantó on hi ha la caseta del canal de l'"Obra".

Vaig reparar en aquests detalls un dia d'aquest estiu en què vingueren a demanar-me el camí de Castellar tres excursionistes holandesos. Vaig acompanyar-los fins al trencant de La Planella. Després vaig parar-me davant del col·legi i anava mirant si els veia passar pel costat de Colom; senyal que ja havien agafat bé el camí. I va ésser aleshores que vaig adonar-me d'aquesta figura geomètrica de La Cau.

Ara que ja coneixes aquest nou aspecte de La Cau que, juntament amb la serra d'Aiguaneira, són com dos braços que emparen la població de Sant Joan, potser et sentiràs més animat a recórrer-la de bell nou, anant a caçar bolets o espàrrecs o per pujar-hi fins a l'altura de Vivés o per travessar-la fins a arribar a Castellar de la Muntanya, com feren aquests tres excursionistes estrangers. La Cau, com tota altra muntanya, té el seu encís, el seu encant. Ella et mou a cantar. Així ho feren aquell dia aquells tres joves que, en el seu idioma, es posaren a cantar: "La muntanya venerada / a mi em té robat el cor / De nit parla amb l'estelada / i de dia amb el sol d'or." - "Ella s'alça enorgullida / alta i ferma sobre el pla / perquè té tota la vida / i la força del demà."

Des del punt de vista religiós, la muntanya sempre ha estat considerada, pels homes de totes les èpoques, com un lloc sagrat, com un lloc de trobada amb la divinitat. Així doncs, en l'antic Egipte alçaven obeliscs i construïen les piràmides com a cambres sepulcrales dels faraons. Les consideraven com a petites muntanyes. I així creien que els seus reis es trobaven més a prop de l'assistència divina.

En el poble d'Israel les muntanyes també representaren un paper important. En la muntanya de l'Horeb o del Sinai el Senyor estableix l'aliança amb el seu poble, donant-los, a través de Moisès, les Taules de la Llei. Assentats en la Terra Promesa, Salomó construeix un magnífic temple en un turó de Jerusalem, anomenat Sió. Perquè l'esplanada del temple fos més ampla, edificà un forn mur amb grans carreus, que ha resistit les peripècies del temps. És l'actual Mur de les Lamentacions.

En la muntanya del Carmel, que s'alça sobre l'actual port israelià de Haifa, Elies demostrà quin era el vertader Déu, i obtingué del Senyor el benefici de la pluja després de tres anys i mig de no ploure.

En el Nou Testament, Jesús proclamà les Benaurances en un replà de la muntanya de Hattin, que s'alça suaument sobre el llac de Genesaret. En aquest sermó de la muntanya pronuncià el seu

principi fonamental que no venia a derogar la Llei, sinó a completarla. I així perfeccionà el cinquè Manament de la Llei de Déu, el sisè, el segon i el vuitè, acabant dient que "qui escolti les seves paraules i les compleixi, s'assemblarà a un home assenyat i prudent que construeix la seva casa sobre la roca viva, excavant uns bons fonaments" (vegi's Mateu, capítols del 5 al 7).

Es transfigurà en una muntanya, en el Tabor. I se'n pujà al Cel des del cim d'una altra muntanya, l'anomenada de les Oliveres, al peu de la qual hi ha la basílica de l'Hort de Getsamení, on Jesús començà la seva benaurada passió.

Tornant ara a La Cau i a Castellar, direm que actualment és molt més fàcil d'anar-hi. Per exemple, es pot anar amb cotxe fins al prat de Vivés. Allí deixar el vehicle i fer una excursioneta a peu fins a l'església de Castellar de la Muntanya. A finals de maig ho vam fer així amb tres antics escolans. Va ésser una excursió bonica i alegre. Allí vam trobar un senyor excursionista que es va fer bon amic i ens explicà que hi havia vingut des de Coldecarrera. Comentant el color groc, tan viu, de la ginesta que ha anat creixent per les antigues feixes d'El Vilar i d'El Soler, i que aleshores apareixia ben florida, ens digué que, justament, sabia de memòria una poesia titulada "La ginesta altra vegada". I ens la declamà. Com que ens digué que era de Joan Maragall, l'he buscada en les seves obres completes, que trobaràs en la biblioteca "Francesc Caula" de sobre la Llar dels Jubilats. Te'n transcriuré un tros:

*La ginesta altra vegada!
La ginesta amb tanta olor!
És la meua enamorada
que ve al temps de la calor.*

*Per a fer-li una abraçada
he pujat dalt del serrat.
De la primera besada
m'ha deixat tot perfumat.
Feia un vent que enarborava;
feia un sol molt resplendent:
la ginesta es regirava
furiada al sol rient.
Jo la prenc per la cintura.
L'estisora va en renou,
desflorant tanta hermosura
fins que el cor me n'ha dit prou.
Amb un vímet que creixia
innocent a vora seu,
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada,
m'he girat de cara al mar.
M'he girat al mar de cara
que brillava com un cristall.
He aixecat el pom enlaire
i he arrencat a córrer avall.*

Parla "de cara al mar", perquè Joan Maragall escriví o compongué aquesta inspirada poesia mentre estava estiuant a Caldes d'Estrac, que és davant la mar Mediterrània; és l'estació o població següent a Arenys de Mar, anant en direcció a Barcelona.

Mn. Rossend Roca

Salut, lleure i esport

I DESPRÉS DE L'ESTIU, QUÈ?

Tornem a la vida quotidiana. S'ha acabat l'estiu. Enrera queda la vida sana i esportiva. Nedar a la piscina o al mar. Passejades amb bicicleta o a cavall, excursions, els dies de càmping. Aquella acampada a la muntanya. El campionat d'estiu d'algun esport. I ara què? Molts deuen estar amb una forma física acceptable i, a més, morenos. Però què passarà amb el nostre cos? Ja no tindrem temps de mantenir-lo fort i sà. Això queda per a l'estiu. L'hivern és per amagar-lo i oblidar-lo.

Tot això són tòpics de la nostra societat. Encara que de mica en mica la gent s'adona que és necessari tenir una bona salut per poder gaudir de qualsevol altra cosa. Si el nostre cos ens falla, fallarà la nostra feina, les amistats, la família, etc. Per això cal tenir cura d'ell durant tot l'any.

El plantejament físic de l'hivern difereix del de l'estiu. Els hàbits són diferents i, per tant, hem d'acomodar-nos als horaris, la climatologia, etc. N'hi ha que tornaran a les competicions esportives, amb la qual cosa ja tenen resolta la papereta. Però la majoria de la gent hauran de buscar-se la vida: gimnasos que fan de tot i de res; clubs polivalents, anar a fer footing els diumenges, el partidet dels dissabtes a la tarda, sortides amb bicicleta, etc. És a dir, l'oferta de sempre. L'oferta pública, la dels ajuntaments, queda també per als estius, com si a l'hivern no es pogués fer esport per a tothom.

Ara només ens queda fer pressupost, ajuntar-se amb algú més, carregar-se de voluntat i a suar, i sobretot a divertir-se, ja que recordem que a l'hivern l'esport té un efecte terapèutic i és immillorable per a l'estrès i els nervis, deixant de banda la tensió de la feina.

J. Carles Gómez Cacheo

INFERMETATS D'ESTIU

Encara que l'estiu ja ha passat, hem cregut interessant reproduir un resum de les principals infermetats que es donen més sovint en aquesta època, tot i que algunes d'elles les podem patir durant tot l'any. De totes maneres, ens pot servir de previsió per a l'estiu que ve, o fins que arribi.

PICADURES

La majoria per insectes: abelles, vespes, formigues i mosquits. Produeixen reaccions locals passatgeres i benignes. En les picadures d'abelles s'ha d'extreure l'agulló, que és verí. Les picadures són causa de dolor i inflamació. El tractament inclou: preparats tòpics de corticoides i antial·lèrgics orals.

En casos extrems es pot produir una reacció general amb tos, sensació de no poder respirar, col·lapse. S'ha de tractar amb inserció d'adrenalina i antihistamínic.

CREMADES PRODUÏDES PEL SOL

Són produïdes pels raigs ultraviolats. Apareixen després de 10 o 12 hores d'exposició a la llum solar intensa, i fan eritema (quan la pell es torna vermella), edemes (inflamació), dolor i de vegades butllofes, i inclús febre.

Com a mètode preventiu convé fer servir cremes de protecció solar.

FONGS

Els més comuns de l'estiu són els superficials de la pell i les candidiasi de la vagina, degut a la seva transmissió en les piscines i a la platja.

Es tracten amb antimicòtics tòpics per a la pell. La candidiasi vaginal, amb antimicòtics tòpics i orals.

HERPES SIMPLE

La més comuna és l'herpes al llavi. És causa de dolor local i apareixen unes vesícules que es reproduïxen i duren una o dues setmanes.

Són produïdes per un virus, i són de tractament difícil. Actualment el millor tractament són preparats d'acidovir.

AL·LÈRGIES

Es poden produir per factors ambientals: sol, aire, pols, pol·len, etc..., i per certs aliments: fruites, peixos, marisc, etc. És freqüent sobretot en els nens la sinitis al·lèrgica.

En la pell l'al·lèrgia es manifesta per picor notòria. En casos més greus apareixen nàusees, vòmits, diarrea, mal de cap...

El tractament és a base d'antihistamínic tòpic i orals, i de vegades es fa necessari l'ús de corticoides.

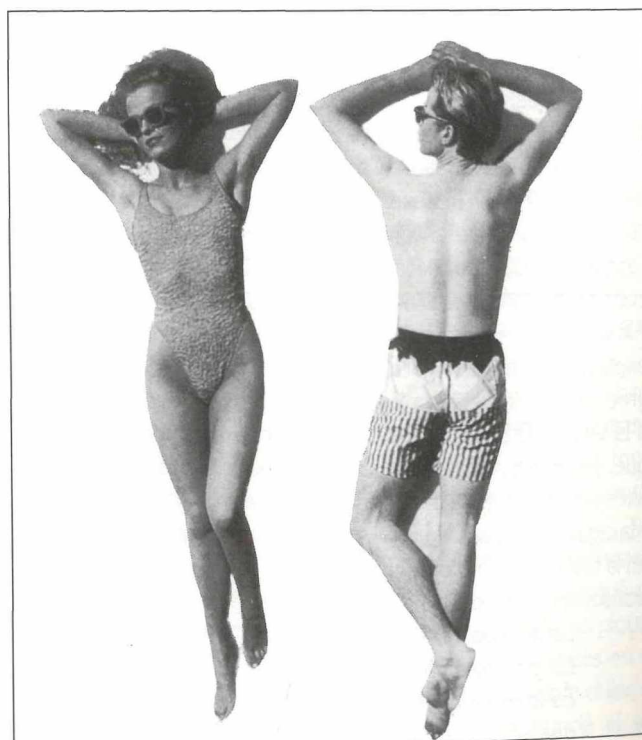
INSOLACIONS

En els casos lleus hi ha malestar general, esgotament, sensació d'ofec, mal de cap i febre. En els greus apareixen nàusees, vòmits i confusió mental, pols ràpid i irregular. També es pot donar el cas d'una baixada de pressió.

Es tracten reduint la temperatura del pacient. Si és necessari s'ha d'aplicar sèrum salínic intravenós.

DESHIDRATACIÓ

Els vòmits i les diarrees provoquen un estat de deshidratació, associat a la calor. S'han d'ingerir líquids. En els nens pot comportar una major gravetat. Els ulls s'enfonsen, la pell s'asseca i es té molta set. Si no es toleren els líquids per via bucal s'han d'aplicar per via intravenosa (sèrum).

ULLS

A l'estiu són freqüents les conjuntivitis o vermellor en els ulls. De vegades s'inflamen les parpelles i el matí queden enganxades.

Són habituals en llocs públics, com les piscines. És molt contagiós.

Es tracten amb antibiòtics tòpics, en forma de coliris i pomades. Rentar-se els ulls amb sèrum salínic és molt beneficiós.

DIARREES

Són freqüents i es relacionen, la majoria de les vegades, amb els aliments, llet sense pasteuritzar, ous i aigua.

Poden ésser produïdes per bacils de coli, per bacteries i per virus.

Es produeixen "heces" líquides, mucositats, de vegades amb sang, dolors abdominals, nàusees, vòmits i febre.

Moltes vegades es curen de forma espontània, sense medicaments. Quan cal, s'ha de recórrer a líquids i sals (clorur sòdic, clorur potàsic i bicarbonat sòdic). El tractament mèdic és a base de sulfamides, antibiòtics, espasmolítics, etc.

En els casos greus de deshidratació per vòmits i diarrea els líquids s'han de prendre per via intravenosa (sèrum).

INTOXICACIONS EN ELS ALIMENTS

Són produïdes generalment per unes bacteries anomenades estafilococos.

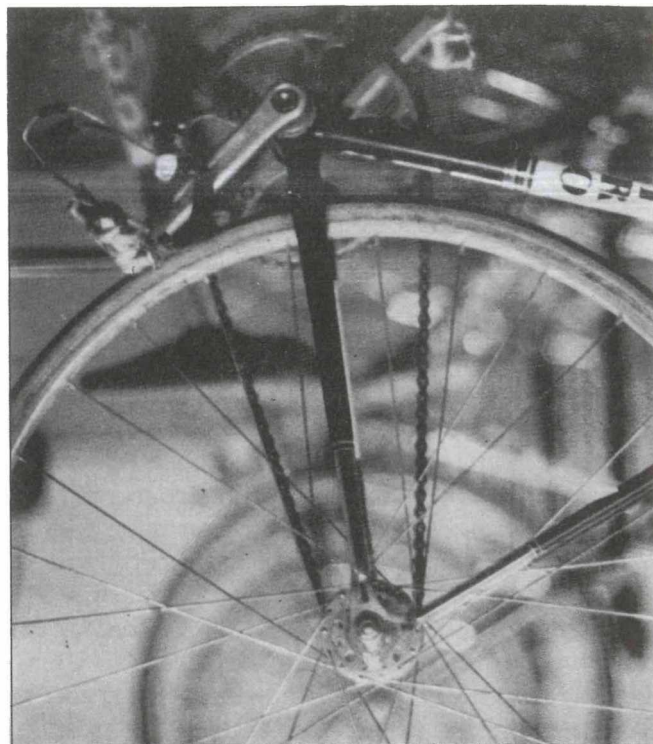
Són de començament bruscs, amb nàusees intenses, dolors abdominals, vòmits i generalment diarrea. De vegades cal l'hospitalització. Aquests casos solen tenir lloc en els establiments públics.

Quan alguns aliments (maonesa principalment) resten moltes hores a temperatura ambient, els estafilococos es multipliquen i produeixen la toxina.

El diagnòstic es fa pel cultiu de les "heces" o aliments sospitosos.

El tractament principal consisteix en la reposició de líquids.

Dr. Gómez

CICLISME

Es continuen realitzant les sortides de caps de setmana per a tothom qui hi estigui interessat.

També aquest any s'ha participat en el Campionat d'Espanya de Mountain-Bike.

TENNIS

Es previst que el mes d'octubre comenci un cursset d'ensenyament i perfeccionament d'aquest esport.

ESPORT ESCOLAR

Des dels nostres col·legis públics, per qüestió de temps, encara no tenim informació completa sobre els esports i equips que es promouran o que participaran en les competicions del Consell Esportiu de la Garrotxa.

De totes maneres, segons rumors, s'espera que s'hi participi en futbol sala i bàsquet, i que es promoguin el voleibol i l'atletisme.

A. E. LA CANYA

A La Canya aquest any hi ha una interessant novetat, ja que s'aventuraran en el món del bàsquet amb un equip femení, categoria infantil escolar. Els entrenadors seran C. Grébol i J. Martí.

Respecte al futbol hi participaran, aquesta temporada, en les següents categories: Tercera regional, Infantil, Alevi Escolar i Femení.

L'ESPORT A SANT JOAN

C. P. Santjoanenc

FUTBOL

Equips en les categories: ALEVINS, INFANTILS, CADETS, JUVENILS i TERCERA REGIONAL.

BÀSQUET

Equips en les categories: CADETS (entrenadors: Simó Danés i Miquel Casals), JUVENILS (entren.: Joan Plantalech i Óscar Juvinyà) i SÈNIORS (entren.: J. Carles Gómez).

NATACIÓ

Formada per quaranta-cinc nedadors de diferents edats.

Va acabar la temporada el 31 d'agost amb una immillorable campanya en la qual va destacar l'actuació de la nedadora Anna Gelis, que aconseguí la medalla d'or en els Campionats d'Espanya de promoció celebrats a Vigo, en les competicions de 100 i 200 metres lliures.

Les nostres lletres

INTENT DE PLAGI A ANDERSEN (I)

Andersen, gran contista, té aplegadas una trentena de rondalles que totes comencen així: "I la lluna digué: "Sembla, doncs, que la lluna ja digué a Andersen tot el que havia de dir; però creieu-me, no és ben bé així, ja que l'altre dia em contà a mi, no un conte, sinó una antiga història. Tan antiga, tan vella, de temps tan reculats, que encara no hi havia ningú al món per poder afirmar o negar el que la lluna em digué a mi. Veureu, la cosa anà d'aquesta manera:

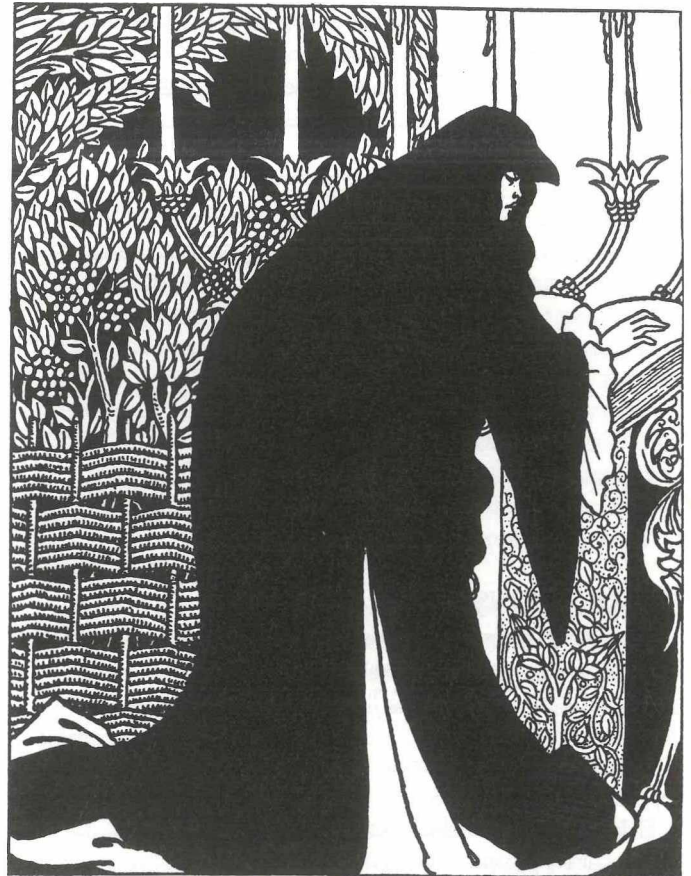
Era cap al tard d'un dia tardoral. Un d'aquests capvespres que mentre per llevant ja gairebé és fosc, per ponent el cel encara és rogenic, reflectint la recent posta de sol, i els núvols s'hi gronxen, s'hi capcinegen, prenent formes fantasmals, adés negres, adés roges, com llengües de foc. Al mateix temps, a orient el cel ja és d'un blau intens, d'un blau mediterrani, i com que precisament era vigília de pleniluni, la lluna, gairebé sencera, s'hi retallava majestuosa.

Era en aquests moments que descriu que jo em trobava a la collada fumant una pipa, més aviat encarat a migjorn, cosa que em permetia gaudir ensems de la posta de sol per l'un costat i de la lluna ixent per l'altre. I la lluna, que atrau la mirada dels infants i sobretot la dels enamorats, la que fa que els alls es grillin o no es grillin, la que tants i tants poemes ha inspirat a poetes que semblen llauradors (Mn. Cinto dixit), veient-me bocabadat davant l'amfiteatre de serres i més serres, o tal vegada perquè li feren gràcia els meus cabells tan blancs com escadussers, em contà o, més ben dit, em féu una confidència que mai, però mai, no havia fet a cap altre home.

Em digué que temps era temps, quan encara l'home no petjava la terra, els astres, la lluna, el sol, els estels, la mateixa-terra, tots igual que avui, igual que ahir, igual que demà, si Déu ho vol, ja voltaven i giravoltaven per l'espai com els veiem voltar i giravoltar ara. Va dir-me que llavors ho feien d'una manera més festiva, més alegre, més enjogassada, més juvenívola (penseu que tots tenien molts menys anys de llum que no tenen avui). A més, no tenien amb què distreure's ja que l'home, amb totes les seves meravelles o les seves follies, no era encara damunt el planeta Terra. Ara tots els astres i tots els estels ens guaiten i es fan creus que aquest ésser tan insignificant sigui capaç de moure tant i tant d'enrenou.

Vet aquí que llavors tots els cossos celestes, per distreure's s'havien de fer la gresca sols i s'enginyaren de fer una mena de sardana o de "rotllo - rotllo", i vinga a voltar i giravoltar els uns entorn dels altres. A la Lluna li fou manat de voltar la Terra; a la Terra li fou manat de voltar el Sol; al Sol li fou manat de voltar un astre que avui encara hom no sap com se diu.

Mirant l'escena d'una altra manera, per damunt la Terra hi passaven ara el Sol, després la Lluna... i la Terra esperava que un dia o altre el Sol atraparà la Lluna. Però aquest dia no arribava mai. La Lluna sempre estava més ençà o més enllà del Sol, però mai no se'ls veia junts. I passà el que havia de passar. A la Terra hi havia estanys i llacs resplendents com espills on la Lluna s'emmirallava en cada volta que feia. Un dia (ella em digué un dia, però jo crec que devia ser més aviat una nit) la Lluna s'adonà que un estel li feia l'ullet

i s'esgarrià tota, tota.

-Tan bonica sóc que fins els estels s'han fixat en mi?

I aquella nit, en passar per damunt d'una contrada amb molts i molts estanys, molts i molts llacs, molts i molts espills, la Lluna s'hi embadalí. Is'hi va encantar tant i tant, que el Sol la sorprengué. I mireu com devia estar ella d'enfadada, tant n'era, de presumida, que no s'adonà que l'escalfor del Sol la fonia com fon la neu de les teulades.

I, adéu Lluna! La Lluna fosa regalimava damunt les muntanyes que envoltaven els llacs i els estanys i les deixà cobertes per a sempre més d'un mantell blanc que després l'home, quan aparegué damunt la Terra, batejà amb el nom de gelera o glacera.

Però "l'home" no són sols aquells homes bestiotés que fan la guerra, ni aquells lladregots que arrabassen tot el que poden, ni els golafres capaços d'acabar amb tots els fruits i viandes d'aquest món... "L'home" també són els infants, els enamorats, els poetes... I Déu se'n compadi i els donà una nova Lluna (la que demà veureu ben rodona) i deixà que ensems gaudissin de les geleres i també de les glaceres.

Collada de Tosses - Tardor de 1967 o 1968? També podria ser: Comiols - Primavera de 1971 o 1972? També podria ser que no fos ni un lloc ni un altre; ni un any d'aquests ni cap altre.

Josep M.ª Castellet

(I) Hans Christian Andersen, un contista danès del segle XIX.

Marxa

TRENQUEM EL CUC

Les iniciatives, en un poble com el nostre, sempre han estat criticades. Per això, només pel simple fet d'aconseguir fer realitat una idea, es mereixen ésser nomenats.

"Trenquem el cuc" no ha estat un bar qualsevol. La seva configuració estructural la podríem definir com del més bast, però amb la gràcia necessària perquè quatre fustes, una paradeta de les Fires de Sant Lluç, i quatre cadires amb alguna taula, fessin d'aquell lloc un punt de reunió de tots els qui realment saben donar suport a quelcom que en realitat també era seu.

L'ambient que hi podies trobar no es podria definir amb quatre paraules. L'amic de l'un i l'odiat de l'altre els podies trobar, amb molta probabilitat, allà. Quelcom remarcable, però, podríem dir que era l'hora que tancaven, que quasi mai no baixava de les 7 del matí. Això suposa, a més, trobar-hi un ambient diferent segons l'hora. Entre l'hora que obrien i fins allà a les 3 de la matinada normalment la gent era tranquil·la; més tard hi podies trobar, més que tot, gent en un estat etílic avançat.

A partir de les 5 començaven a arribar-hi els perdularis, els quals moltes vegades marxaven deprimits per culpa d'aquells de la Torres que començaven a les 6 en un dia de Festa Major. A partir de les 6 l'ambient ja el podríem definir com a abstracte del tot: Hi era, i també hi sobrava.

Molta gent, però, es deuen preguntar: Què va tenir aquest local per assolir tanta fama?

Doncs bé, la resposta és senzillíssima i alhora pot obrir els ulls a molta gent de com pot triomfar una festa. D'un temps ençà la gent, a mitjanit, té "gana" i alhora vol ambient.

Aquest fou l'èxit de "Trenquem el cuc": Hi podies menjar un frankfurt i alhora fer un "trago" amb els col·legues tot escoltant bona música.

Això és el que realment anima una festa i atrau fins i tot els més avars.

Però voldria recordar que no solament uns quants s'hi han de mullar i han de suar-hi la cansalada, sinó que haurien de ser molts els qui amarguessin unes quantes hores durant la festa en locals com aquest (anomenem-los "xiringuitos") en una mateixa festa, aconseguint així una identitat més personal per a una Festa Major com la de Sant Joan.

Abans d'acabar, però, voldria felicitar tots els de la penya "Trenquem el cuc" i agrair-los els frankfurts, hamburgueses i ratafies de les 5 1/2.

ENHORABONA!

Suposo, santjoanencs, que ja deveu saber, a hores d'ara, de quin local, bar o "xiringuito" parlo, i si no, pitjor per a vosaltres perquè us ho vau perdre.

L'ambient, la gent..., tot en conjunt fou fenomenal, per això esperem la festa de l'any que ve.

P. Juanola

NOTA DE LA REDACCIÓ

La redacció del Soroll de les Fonts vol manifestar, davant els escrits que el grup polític CiU va presentar a aquesta redacció, el següent:

-Que en un principi es va acceptar l'esmentat escrit, però degut a la seva desmesurada extensió (deu folis), es demanà la seva reducció a un resum acceptable.

-Que en un principi CiU ho acceptà, però quan el segon escrit va arribar a la nostra redacció no tenia res a veure amb el primer, dedicant-lo únicament a desacreditar de forma ofensiva i sense cap base coherent l'equip d'aquesta redacció. Tot i això aquesta redacció acordà publicar-ho.

-Que la redacció eludeix tota responsabilitat de la no publicació d'aquest segon escrit, la qual queda assumida per l'equip de govern de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts.

Volem aclarir, per finalitzar, que la redacció del Soroll de les Fonts és formada per persones que intenten, amb bona voluntat, informar i promoure la cultura, i no es vol prestar a manipulacions i discussions polítiques de cap tipus.

Soroll de les Fonts

Història

CARTULARI DE L'ANTIC PRIORAT DE SANT ESTEVE I SANT JOAN LES FONTS

Continuant amb la publicació de la documentació trobada que ens parla de la vida del priorat de Sant Joan, avui donaré a conèixer una escriptura d'un privilegi donat per Ponç de Cervera.

Idus Agost any Encarnació 1191.
(13 d'agost del 1191).

Ponç de Cervera atorga a fra Oliver, prior de Sant Joan les Fonts, el privilegi que els veïns de les parròquies vescomtals de Sant Joan les Fonts, Begudà, Capsec i Castellar poden moldre els seus grans en els molins de Sant Joan, que els seus antecessors, els vescomtes, donaren a l'església de Sant Joan les Fonts. Per això vindran obligats dits veïns a pagar la setena mesura i una emina, = Ponç, vescomte; Marquesa, la seva esposa; Pere, fill llur.- Seguidament firmen:

Berenguer de Puigpardines, veguer; Pere de Fontfreda, batlle; Arnau d'Aquanigra; Ramon de Fontibus; Joan d'Oliveda; Pere de Guardiola; Bernat de Viverio, del Puig de Viverio; Bernat Ramon de Viverio; Andreu de Viverio; Pere Bernat de Viverio; Joan de Palomer de Viverio; Pere del Vilar de Viverio; Guillem del Puig de Viverio. Sig+num Oliverius, prior.

(Arxiu Corona d'Aragó, Perg. n.º 9 de la secció de "Monacals", porta E.41, segons numeració que tenia a l'arxiu de Sant Pere de Camprodon).

M. Soler Viñolas
Pr. Amics de Sant Joan les Fonts

Crítica d'art

Josep Girona i Suñer és l'artista que il·lustra la portada de la nostra revista en el seu primer aniversari.

Actualment professor de l'Escola Municipal de Belles Arts del nostre poble, des de fa nou anys és artista per devoció i no de professió.

Per a ell, aquest fet és l'avantatge que li permet d'expressar-se sense condicionaments durant el seu temps lliure. Les hores de què disposa les emplena posant-se davant la tela i començant a crear. Pinta per una satisfacció personal, per una necessitat íntima, i busca representar les seves idees i la seva imaginació a través d'elements reals i quotidians.

Va estudiar a l'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts durant un any abans d'exercir com a professor, però ja havia estudiat a l'Escola de Belles Arts d'Olot molt de temps.

Coneix les diferents tècniques, però afirma preferir la pintura a l'oli. Influeix per la temàtica surrealista de Dalí (que podem trobar en la combinació dels diferents elements que donen motiu a les seves obres, fruit de la imaginació) i també per l'impressionisme en el tractament del color, i la recerca del contrast entre llum i ombra.

Les seves obres són de tendència figurativa, no hi ha abstracció, però el tema tendeix a l'originalitat permetent la representació d'objectes reals, de la realitat que ens envolta, dintre d'un context irreal o fora del lloc habitual on es troben.

Ha participat en diversos concursos com els de Mallorca, Palamós..., i va obtenir el primer premi en un concurs a Les Preses.

Ha fet diverses col·lectives a Sant Joan les Fonts i Andorra. També ha practicat el disseny de cartells.

Esperem que aviat podrem gaudir d'una exposició individual que, segons l'artista, quan tindrà lloc serà al nostre poble.

Nuri Gussinyer

Entrevista

ENTREVISTA AMB LA PUBILLA DE SANT JOAN LES FONTS

-Nom i cognoms?

Meritxell Serrat i Danés.

-Quants anys tens?

18.

-Quin és el teu signe del Zodíac?

Bessons.

-T'hi sents identificada?

Sí.

-Estudies o treballes?

Aquest any he acabat tercer de BUP, i començaré quart d'Administratiu a FP.

-Què t'agradaria ésser de gran?

De moment no ho tinc gaire clar. Però segur que d'aquí a uns anys t'ho podré dir.

-Quin tipus de música t'agrada?

La música pop en general.

-Quin és el teu grup i cantant preferit?

El grup: Sopa de cabra.

El cantant: Phil Collins.

-Quin és l'últim llibre que has llegit?

"Crònica d'una mort anunciada".

-Què vas sentir aquella nit en què et van nomenar Pubilla 1991?

La veritat és que no sé exactament què vaig sentir, perquè em va venir molt de sobte.

-Saps quina és la diferència entre ésser pubilla i ésser miss?

Em penso que la pubilla és elegida per la gent d'un poble o d'un barri, i la miss es presenta en una mena de concurs on ha de complir uns requisits determinats.

-T'agradaria arribar a ésser Pubilla de la Garrotxa?

No, prefereixo ésser Pubilla de Sant Joan, sense compromisos... No aspiro a més.

-Meritxell, des d'aquesta revista et desitgem que guardis un bon record d'aquest any i que tots els teus desigs els vegis fets realitat.

C. Vila

Xavier Sala, un Alcalde amb il.lusió

L'Alcalde del nostre poble, Xavier Sala, fa una valoració dels mesos que porta encapçalant el Consistori. X. Sala afirma que l'actual equip de govern ja és situat en la tasca de governar la població i preparat per començar a treballar per tal de fer efectius els programes electorals. Segons l'Alcalde, malgrat haver heretat un Ajuntament col.lapsat econòmicament, aviat es veuran els fruits de la tasca de l'equip de govern. Sala remarca l'extraordinària capacitat de treball i l'estricta sentit de responsabilitat que tenen els seus companys de govern municipal. Tot i això, destaca la manca de secretària i el desordre que hi havia a la Casa de la Vila quan van agafar la responsabilitat del govern municipal.

Quant a la situació cultural i esportiva de la població, Sala destaca la importància de les entitats. Segons ell, són les entitats les qui, amb la seva dinàmica i il.lusió, fan que Sant Joan les Fonts destaquen en l'aspecte cultural. Segons l'Alcalde, l'equip de govern ha pogut observar com, malgrat les reticències normals de la falta de coneixença, les entitats han anat agafant confiança en el suport que els dóna l'Ajuntament. Sala remarca que un Consistori no pot fer res, en l'aspecte de la dinàmica cultural de la comunitat, sense la il.lusió del conjunt de persones que formen les entitats.

L'Alcalde és optimista quant al desenvolupament industrial de Sant Joan les Fonts. Segons Sala, el fet que la població disposi de sòl industrial és important, però no és l'única virtut, en aquest aspecte, que té Sant Joan les Fonts. L'Alcalde destaca la qualitat

dels treballadors de la població, tant en l'aspecte de la formació tècnica com en el de la capacitat humana. Segons Sala, aquest és un factor que les indústries que vulguin instal.lar-se a la població han de valorar. Tot i això, l'Alcalde remarca que és el Consistori qui ha de procurar que s'instal.lin noves indústries a Sant Joan, fent que l'oferta de sòl industrial sigui atractiva.

El comerç, segons l'Alcalde, està condicionat per la proximitat d'Olot, on hi ha una oferta massificada de comerços i grans superfícies. Tot i això, l'Alcalde destaca la professionalitat dels comerciants del poble. X. Sala afirma que els botiguers han de buscar una progressiva especialització, el tracte humà i el servei. Sala manifesta que l'equip de govern procurarà donar facilitats per al desenvolupament del comerç del poble.

El futur del poble ha d'ésser harmònic. L'Alcalde afirma que per a això no oblidarà la pagesia i que és conscient dels problemes d'aquest sector, per la qual cosa assegura que el Consistori hi posarà especial atenció.

Segons l'Alcalde, l'equip de govern s'esforçarà perquè es desenvolupi un pla d'habitatges socials que proporcionin als santjoanencs que ho desitgin, vivendes en condicions que no siguin especulatives, com les que hi ha al mercat actual. X. Sala també destaca que el nucli antic del poble s'ha de rehabilitar conservant el seu caràcter.

Xavier Valeri

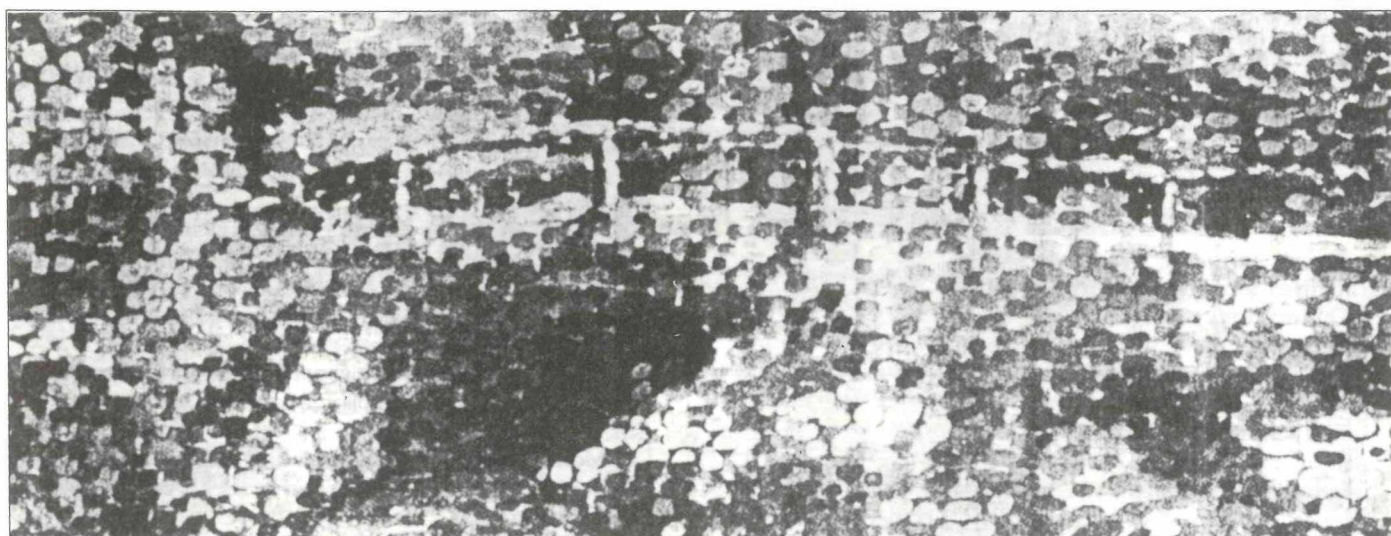
Col.laboracions i opinions

En aquest número de la revista "El Soroll de les Fonts" hem ampliat el títol de la secció de Col.laboracions. A partir d'ara serà **Col.laboracions i Opinió**.

El que pretenem és que la revista sigui un mitjà de comunicació i que, per tant, tothom hi pugui dir la seva.

Tothom qui desitgi fer un article o una col.laboració... pot fer-la i lliurar-la a algun dels membres de l'Equip de Redacció. El que sí que demanem és que aquests articles vagin signats.

Nota: L'Equip de Redacció de la revista "El Soroll de les Fonts" no es fa responsable en cap moment dels articles que es publiquin signats pel propi autor.

LA PINTURA DEL ZERO ALS ISMES (III)

En el número anterior de "El Soroll de les Fonts" vam tractar, amb la brevetat que l'espai de la revista requereix, de l'IMPRESSIONISME. Continuant avui amb els ismes, arribem al PUNTILLISME o IMPRESSIONISME, moviment que es pot considerar com una extensió de l'Impressionisme.

El puntillista continua utilitzant els colors purs evitant tota mescla; diposita els colors en la tela mitjançant punts o impactes que la retina de l'espectador mescla creant així la sensació pretesa. En el divisionisme o puntillisme només es mesclen els colors veïns en el cercle cromàtic; així doncs, per exemple, el verd amb major proporció de groc o blau, o aclarits per addició de blanc, i són utilitzats per expressar la varietat de tots els colors de l'espectre. Els seus representants genuïns són els pintors Seurat i Signac.

Quasi coetani amb el puntillisme sorgeix el post-impresionisme que, més que un moviment, és una continuació de l'anterior. Té com a exponents Van Gogh, Gauguin o Cézanne.

Van Gogh crea les seves obres amb un ritme dinàmic, dibuixant amb el color i seguint el moviment de la forma; descriu figures, arbres i fins i tot cels amb un to rítmic característic que dona una personalitat inconfusible a la seva obra.

Gauguin aplica el color en masses planes sobre teles sense imprimir, de gra gros, tipus arpillera, fent ús d'un entorn estilitzat que crea en els seus quadres la impressió d'un tapís.

Cézanne fa les seves obres mitjançant un joc harmònic de plans que es representen per taques de color pur translúcid, i tracta de crear, mitjançant això, l'efecte de tercera dimensió.

Cézanne és considerat el pare de l'art modern i precursor del cubisme. Una de les seves frases: "La natura pot ésser expressada pel cub, el con i el cilindre", frase que els cubistes adoptarien com a lema o dogma.

Contemporani d'aquest moviment, cap a mitjans del segle XIX es pren consciència d'un estil o forma d'expressar l'art mitjançant un procediment ingenu o infantil. Aquest moviment és denominat NAÏVE, NAÏVETE o NAÏF per definir el seu caràcter d'ingenuïtat. L'anonimat d'aquests pintors es va acabar a partir del 1863, data de la fundació del "Saló d'Artistes Independents", la màxima figura del qual fou Henri Rousseau, més conegut per "El Aduanero".

Alfonso López del Valle

QUÈ PASSA?

Són ja més de tres mesos els que han passat des de les eleccions municipals, però l'ambient caldejat que va néixer per aquelles dates encara és present en la nostra vida quotidiana.

Amistats trencades, manca de salutacions educades, ambients tensos, reunions acalorades, mirades per sobre les espatlles... aquest és el resultat de la política. Tothom s'ha dividit, o ens han dividit, en guanyadors i

perdedors, tothom té la raó o no la té ningú. Malentesos, tergiversació de les paraules, buscar tres peus al gat, visió de fantasmes, manies persecutòries... són altres manifestacions que planen per Sant Joan els darrers temps.

Ara els plens de l'Ajuntament són motiu de paralització del poble i d'incondicional seguiment (caldrà traslladar els plens al Centre Sòcio-Cultural?). Hi ha una manca d'informació o una exagerada informació; n'hi ha per a tots els gustos.

Les diverses i continuades aparicions als mitjans de comunicació del

grup de govern i del grup d'oposició, semblen un partit de tennis. Uns treuen la pols a factures i papers, zelosament guardats pels anteriors ocupants de la Casa de la Vila, i els altres fan atacs infantils i amb no gens de coherència als primers. L'equip de govern és criticat des de sectors de la població amb ganes de venjança i de desmuntar tot el que abans s'havia fet, encara que "els números" presentats donen peu a les més diverses interpretacions.

Les entitats més populars del nostre poble també es deixen portar per aquesta bogeria social, i es passa de simbòliques dimissions a atacar tothom qui s'atreveixi a criticar, d'una forma o altra, la integritat de la corresponent entitat. En altres casos es fan singulars "caceres de bruixes" a l'estil americà.

Amb aquest panorama hom intenta reflexionar i pensar com s'acabarà, tot això, i si més no, com evolucionarà. Inclús tot plegat sembla una pel·lícula hitchcockiana en la qual el demà és una incògnita i hom espera, amb una certa morbositat, les pròximes declaracions d'algú.

De totes maneres espero que amb la marxa de la calor atmosfèrica se'n vagi també aquest ambient caldejat, que ja s'està convertint en una característica de la nostra població, adhuc de portes enfora.

J. Carles Gómez Cacho

DES DEL CASAL D'AVIS

I en el nostre taller, com sempre, una salutació molt afectuosa.

Dels nostres treballs artesans poca cosa puc explicar ja que estem de vacances, només puc dir que tenim dos vestits per acabar i que si Déu vol acabarem, i després Déu dirà... I com que ja us he dit que no fem activitats, passaré a un altre tema que per a mi ha estat molt desagradable i que assumeixo personalment i exclusivament. Em refereixo a la passada campanya electoral tot adreçant una pregunta a un regidor que va insultar molt fort l'ex-Alcalde Sr. Irvin Sala que, per als qui no ho saben, és un meu nebot. Està content de la forma com ha portat la campanya, basada en calúmnies i desqualificacions familiars? Ha fet mai aquell gest tan humanitari com és posar-se la mà al pit i preguntar-se: M'agradaria que m'ho fessin a mi? Ha pensat mai que som una família unida i que tots ens estimem? I com que ja he dit que faig les preguntes exclusivament sota la meua responsabilitat, en faré algunes d'altres: Com a santjoanenc m'ho mereixo? Hi ha alguna senyora de la meua edat que hagi treballat més pel poble que una servidora? Puc dir amb tot l'orgull que no m'han faltat felicitacions ni suport, i afegiré també que mai no he volgut cobrar ni un duro. Arreu on hem anat amb l'equip de la Llar hem estat ben rebudes, aplaudides i felicitades per la nostra tasca. Hem fet tot el que hem pogut per Sant Joan, i nosaltres, tan contents, dèiem que fèiem poble, i que tot havia estat possible gràcies al suport de l'Ajuntament, que sempre ens ajudà tant com va poder i, lloc on anàvem, lloc on ens acompanyaven. Des d'aquí dono les gràcies a tot l'ex-Ajuntament, i aquesta vegada ho faig acompanyada, i molt ben acompanyada: Gràcies per tot!

En el meu tarannà no hi entren els insults ni m'agrada pagar amb la mateixa moneda. Ara que ja he dit el que havia de dir, resumiré aquestes preguntes amb una dita castellana que diu "Lo que hoy le pasa a Pedro, mañana le pasa a Juan", i n'hi afegiré una altra: "A buen entendedor con pocas palabras basta".

Itomo a dir que tot el que he escrit va exclusivament per a un salvador del poble, ja que dels altres de l'Ajuntament no en parlo, però amb l'autoritat que em donen els anys els vull dir que un poble es fa treballant amb honradesa, i no amb desqualificacions personals. I per acabar em referiré al seu informador fent-li també unes preguntes: No en tens prou amb tot el que et passa? És que et penses que desqualificant els altres tu t'enalteixes? T'equivoques, noi; cada vegada vas més avall.

I posada a fer preguntes: Em vols treure de la Llar i de l'Església? I què pots fer, pobre de tu, si ni tan sols no t'han volgut a l'Ajuntament? Aquesta pregunta te la contesto jo: POTS PROVAR-HO!

I després d'esbravar-me vull dir a aquest regidor que un poble mai no en farà buscant baralles ni atacant les persones que hem demostrat que l'estimem. Quant a l'informador, el deixo: ja l'ha jutjat l'opinió pública.

I res més, per si volen alguna cosa, visc a la Carretera d'Olot, 40, i em dic

Blandina Coderch i Masias

Sant Joan les Fonts, 17 de juliol de 1991

SOBRE POLÍTICA: UN APUNT

Per poder veure un objecte hem de respectar la distància que fa possible la seva visió; si l'apropem tant als nostres ulls que arribi a tocar-nos, res no sabrem del seu color, del seu perfil, i no podrem distingir-lo de qualsevol altra cosa. Doncs bé, de la mateixa manera, per reflexionar sobre qualsevol tema -en aquest cas sobre política-, hem de distanciar-nos un tant d'ella, suspendre temporalment el tracte que ens hi uneix. Només així és possible aspirar a una comprensió major. De cap manera aquest distanciar-nos, que la reflexió demana, no és desentendre's dels assumptes concrets ja que té com a fi aconseguir una claredat que torni les nostres peticions i accions més encertades i més justes.

Juntament amb l'esport i amb el safareig de les revistes del cor, res més corrent que sentir i parlar de política, sense que sigui necessari pertànyer a cap partit polític o tenir cap càrrec. Res més explicable, en veritat, que cadascun de nosaltres és un ciutadà, i com a tals ens afecta. Però tenim clar allò que la política és o hauria de ser? O potser que en preocupar-nos dels arbres haurem perdut de vista el bosc? Aquest escrit pretén ésser una invitació a reflexionar sobre això.

Aristòtil, filòsof grec, va definir l'home com a "animal polític". La "polis" era la ciutat -estat, la unitat política que articulava la vida dels ciutadans. "Animal polític" significa, doncs, que l'home és un ésser que neix i es fa a la "polis" i que només en ella pot aconseguir la plenitud, la felicitat que és, al capdavall, la vida de cada un de nosaltres, el bé suprem, com el propi Aristòtil diu.

Tot ho fem per aconseguir la felicitat, cap a allà ens adrecem per naturalesa i voluntat. Quina relació hi ha entre ésser ciutadà i buscar la felicitat? Una de molt estreta: Si les lleis són injustes, si hi ha un govern dolent, la majoria dels ciutadans no podran ésser feliços. El mestre d'Aristòtil, Plató, ja ens va deixar una ensenyança essencial: el criteri per saber si un govern és just o no. És just aquell govern que actua de cara al bé comú i no per a una classe particular o a benefici propi. L'exercici del poder, o sigui la política, ha de tenir com a fi la felicitat dels ciutadans.

Sense lleis la vida en comú no seria possible, ja que tota llei ordena en el doble sentit: 1r, fa possible l'existència d'un ordre, i això perquè, 2n, mana, obliga i ordena.

Però perquè la llei compleixi la seva veritable comesa, fer possible la felicitat dels ciutadans, ha d'ésser justa, ja que si no en lloc d'estar al servei de la majoria hi està en contra, reprimeix en lloc d'harmonitzar.

En un fragment de la seva obra "La República", Plató ens diu que és un mal senyal que en un estat hi hagi gent àvida d'exercir el poder, de governar, ja que això és indicatiu que el volen pel seu profit, pel seu egoisme; el governant just ha de servir l'estat, els ciutadans, tasca en veritat feixuga i difícil que busca el triomf de la força de la raó i no l'èxit, tan freqüent, de la raó de la força.

Que el bé comú és el criteri per determinar si un govern és just, comporta, tanmateix, reconèixer que cadascun de nosaltres, a l'hora de jutjar un govern, no hem de fixar-nos només en "com em va a mi", sinó en "com ens va a tots". Per això, com a ciutadà, he de contribuir al regnat d'unes lleis justes, que respectin i defensin la dignitat de cadascun de nosaltres i que ens obliguin a respectar els altres. Perquè la política és cosa de tots i no només dels polítics, i més en una democràcia, encara que sigui representativa i no directa. Aquesta distància entre aquestes dues formes de democràcia s'escurça en el govern d'una ciutat, i molt més en el d'un

poble. Seria (és) llastimós que la política, en comptes de servir el bé del poble, es convertís en un permanent conflicte d'interessos i desprestigis, d'enfrontaments personals, de recerca d'aliats no precisament per aconseguir el bé comú, sinó per sortir, aquests o aquells, triomfants.

Que sigui així, ni de bon tros no vol dir que HAGI DE SER AIXÍ.

Francesc X. Gómez

DIUEN QUE...

El nostre cos rep, a través dels aliments, una sèrie de substàncies imprescindibles per mantenir un bon estat de salut.

Moltes vegades el cansament, la falta d'humor o la falta de forces pot ésser degut a una alimentació incorrecta.

Diuen que... per això és molt important aprendre a menjar bé. Hi sobreposo el "diuen" perquè vosaltres ja sabeu allà on pot arribar el meu saber en alimentació, i sobretot per a les persones de més de setanta anys jo, senzillament, llegeixo i sols us explicaré les coses més interessants per no fer-me pesat procurant no fer servir paraules tècniques ja que moltes vegades, havent acabat de llegir quelcom important per a nosaltres, les paraules que no entenem ens n'han dificultat la comprensió.

Bé. Diuen... que un dels minerals més necessaris per estar en una bona forma física és el FERRO. És clar, nosaltres el necessitem, però no podem pas rosegair una biga o un tros de ferro...; així doncs, hauríem de saber quins són els aliments que porten més d'aquest mineral.

Diuen que el ferro és un dels principals aliments de la sang. La seva funció consisteix a captar oxigen en passar pels pulmons, i transportar-lo a totes les cèl.lules del cos, cosa sense la qual no podríem viure. La seva deficiència provoca anèmia.

Diuen... que la falta de ferro provoca cansament, palidesa de la pell, més probabilitats d'agafar infeccions i, a més, la caiguda del cabell (penso que jo, en això del cabell, no dec tenir ferro a la sang ni per fer una trista agulla de cosir, però sortosament pel que fa a energia sí que de moment no puc pas queixar-me). En fi, continuaré amb el ferro.

Diuen... que l'aportació de ferro al cos ha d'ésser diària i continuada, ja que també hi ha una pèrdua diària del contingut total de l'organisme, que és en un adult de 3 a 5 grams repartits entre diferents parts del cos, algunes de les quals nosaltres no sabem pas on són, però diuen... que el trobem a la sang, el fetge, la medul.la, les cèl.lules dels budells, etc.

Diuen... que el contingut de ferro que han d'aportar els aliments és d'uns 20 mil.ligrams diaris (sembla que no sigui gaire, però anem fent i ja veurem com s'acaba, tot això).

Diuen... que no tot el ferro que ens aporten els aliments és utilitzable. Com a terme mitjà, sols d'un 10 a un 15% del ferro total que prenem s'absorbeix, i que el ferro dels aliments vegetals és més difícil d'assimilar que el dels aliments d'origen animal; però en canvi hi ha aliments vegetals que aporten un ferro fàcilment assimilable, com la soja i el julivert.

Diuen... que la quantitat de ferro ingerida en una dieta pot variar molt d'una persona a una altra, cosa que depèn de molts factors de la dieta. Així doncs, per exemple, quan en un àpat, a més d'uns aliments rics en ferro consumim aliments rics en vitamina C, com per exemple les llimones, les taronges, els pebrots o el julivert, estem afavorint l'assimilació de ferro en dit àpat.

Diuen... que els aliments que més ferro porten són: En mil.ligrams per cada 100 grams d'aliment (això també caldrà aclarir-ho; tots sabem com fan créixer els animals i les viandes...).

Així doncs, diuen... que en cada 100 grams d'aquests aliments hi ha: Fetge, d'11 a 12 mg. de ferro. Rovell d'ou, de 6 a 8. Musclos, de 5 a 6. Sardina, de 4 a 5. Carns, de 3 a 4. Cacao, d'11 a 16. Farina de soja, de 7 a 11. Julivert, de 6 a 7. Mongetes i lleties, de 7 a 8. Xocolata, de 6 a 7. Ametlles i nous, de 4 a 5. Albercocs secs, de 4 a 7. Prunes i panses, 3. Col lombarda, 5. Espinacs, 4.

De totes maneres, com que se'n diuen tantes, cal anar amb compte sobre el que diuen..., no encaparrar-nos gaire i continuar la nostra manera

de viure procurant no passar-nos en res ni en dietes a favor ni en contra. Els especialistes en aquests temes també diuen:

Que la cam de vaquí alimentada amb hormones no sé quantes menes d'infermetats gravíssimes provoca. En canvi sabem que els ramaders sense escrúpols, diguin el que diguin les autoritats, continuen engrèixant el bestiar amb aquestes porqueries, i també diuen que en els primers mesos a les cries no sé què carai els fan que no poden fer pipí i així s'engreixen més ràpidament.

¿Voleu dir que els pollastres que en quatre o cinc setmanes han d'estar llestos per al consum, igual que com tots els altres animalons de granges que al cap de poques setmanes ja són de cap a la cassola, poden portar gaire ferro? Suposo que com a molt, deu ésser llauana...

Bé, acabaré donant les més expressives gràcies a tots aquells qui han tingut la paciència de llegir el que diuen... el que diem, i el resultat que dona aquesta manera de fer les coses. Perquè ho repeteixo: Diguin el que diguin cada dia hi ha més pestes entre les plantes, o si no, mireu els esforços pensionistes que tot el dia són a l'hort amb els "polvos" i sulfats per poder collir quatre patates, quatre tomàquets i poca cosa més. Entre les papes, el puguó, el mildeu... quan arriba l'hora de la collita ells també diuen...

-Ja començo a estar cansat de tot això. Em penso que l'any que ve deixaré tot això de la terra i que tot plegat es toqui els cordons...

I jo diré que per culpa de la pressa a fer créixer les plantes, els pollastres, els espinacs, els vedells i tot el que hauria de portar ferro, no n'hi ha prou. I que si hem de rosegair la biga, doncs què carai, la rosegarem. Tot sigui tirar endavant...

Joan Gutsens i Prats

REFLEXIONS DESPRÉS D'UNES ELECCIONS

Mai no havia escrit unes ratlles en un mitjà de comunicació, ni sé si ho faré mai més. Però crec que en moments com aquest és bastant necessari.

Fa quatre anys hi va haver unes eleccions de les quals sortiren escollides unes persones. Estic completament convençut que aquestes persones feren tot el que fou al seu abast pel poble.

Han passat quatre anys més i hi ha hagut unes altres eleccions. Ara, per coses de la política, governen unes altres persones. Estic totalment convençut que faran tot el que podran pel poble. Dintre de quatre anys hi haurà noves eleccions i el poble, lliurement i democràticament, escollirà aquelles persones que cregui més adients.

Crec que la democràcia és el millor que hi ha fins avui, però el problema que presenta és que s'ha de saber viure. Crec que la gent de Sant Joan, perdó, part de la gent, no la saben viure. I dic això perquè jo, que sóc una persona molt oberta i m'agrada xerrar amb tothom, sigui d'on sigui, m'he adonat d'uns fets molt lamentables que estan passant al poble:

-Persones entre les quals hi havia hagut unes bones relacions, ara fan veure que no es coneixen.

-Persones que tenen un petit negoci i perquè s'han decantat cap en un costat o cap a l'altre, han perdut clients.

-Persones que treballen juntes, i entre les quals hi havia hagut sempre una bona amistat, ara no es diuen res de res.

Tot això és molt trist, tan trist que em fa llàstima.

Després d'aquesta petita reflexió, em ve a la memòria una frase que vaig dir ja fa alguns anys en una reunió de persones democràtiques una de les quals ara té un alt càrrec al Govern espanyol. I crec que en aquests moments és necessari repetir-la: **La democràcia vol dir que tothom pugui fer el que li passi pels collons, sense tocar els collons a ningú!** Tan fàcil i tan difícil!

Aquesta frase pot semblar una mica malsonant, en demano disculpes.

Aquestes quatre ratlles són fruit exclusiu del sotassinant. Si alguna persona o entitat pogués sentir-se ofesa, demano humilment disculpes.

Jaume Coll

L'art de menjar

ELS SIURENYS

En arribar la tardor, època en què cauen les fulles i la mainada torna a l'escola, a molta gent li entra el gran deliri d'anar a buscar, o dit també caçar, bolets.

De bolets n'hi ha de moltes classes i de molts colors, de grans i de petits, de comestibles i de verinosos, de grocs i de vermells. És per això que us parlaré avui d'un bolet al qual, aquí a la Garrotxa, no es dona gaire importància, però ja veureu com és un excel.lent bolet amb un sabor molt peculiar i una estètica molt elegant. Evidentment, m'estic referint al tan preuat SIURENY, o també sureny, cep o bolet de bou.

El siureny és un bolet de carn blanca, aquosa, tendra i fina i d'una olor molt agradable. Té un gran valor gastronòmic, car lliga bé amb multitud de plats; tal vegada sigui una mica fat si els garrotxins el comparem amb el rovelló. Resulta deliciós fregit amb ceba, amb carns guisades, al forn, en pudding, en pastissos i fondejat guardant l'oli per afegir a les amanides. El propi cep permet múltiples elaboracions.

És un bolet que, francament, té un receptari amplísim.

Parlarem ara de les característiques del cep. El seu barret és més apreciat per a la carn. El tub o esponja que té sota aquest barret tan gran és d'un color blanquinós o gris que, a mesura que passen els dies, es va tornant d'un color verd oliva. Mentre aquesta esponja es manté consistent, és perfectament comestible. Com més vella, la intensitat de verd augmenta i es va tornant tova i a l'hora de cuinar-lo cal treure-la. També cal treure la part de color marró i pelar les cames.

El siureny es corca aviat, i per això cal utilitzar-lo de seguida ja sigui cuinat, assecat i laminat prèviament, congelat o fet en conserva.

La recepta:

Turbot amb siurenys i salsa de vi negre

Per a 4 persones: 300 grs. de siurenys, 1 turbot d'un quilo, 2 l. de vi negre, 2 escalonies, sal, pebre negre, mantega.

Fondegem les escalonies tallades ben fines en una paella i seguidament hi afegim els siurenys laminats, i ho deixem coure cinc minuts. Quan sigui cuit ho posem en una placa de forn amb mantega.

Desespinem i netegem el turbot deixant els filets amb la pell. Es posen en la placa de manera que la pell toqui les escalonies i els siurenys.

Reduïm el vi a la meitat i l'aboquem al turbot. Ho posem dins el forn a coure uns 10 o 15 minuts.

Un vi per a aquest plat: Las Torres, D.O. Penedès, collita del 90.

D'aquest vi, que també podem fer servir per a la confecció del plat, destaquen l'aroma i els matisos variatals i vegetals. El paladar és ampli i amb prometedors tanins que, en l'evolució a la boca, desprenen les fines notes vegetals (pebre negre i gra de café sense torrar), de mora i de regalèsia que, a més, al final de boca es complementa amb alguns matisos làctics i furats.

Cal servir-lo entre 14 i 15°C, i es pot conservar un màxim de dos anys.

Pep Nogué

Reportatge

EL RÀDIOCLUB GARROTXA VISITA L'ILLA AFRICANA D'ANNOBON

El Ràdioclub Garrotxa, entre ells un santjoanenc, va fer una expedició a l'illa africana d'Annobon la qual pertany a Guinea Equatorial.

Altres expedicions d'aquest Ràdioclub han estat: L'illa de Portlligat, les Illes Medes, les Illes Xafarines i l'illa de Tabarca.

Parlar del Ràdioclub Garrotxa és parlar de companyonia, de bon ambient i de satisfacció i ganes per la tasca ben feta.

Muntar un tipus d'associació i conservar-la com el Ràdioclub Garrotxa és feina, i feina feixuga. No és muntar quelcom perquè sí, ni per distracció, ni per passar l'estona, tot i que això no s'abandona, ni de bon tros.

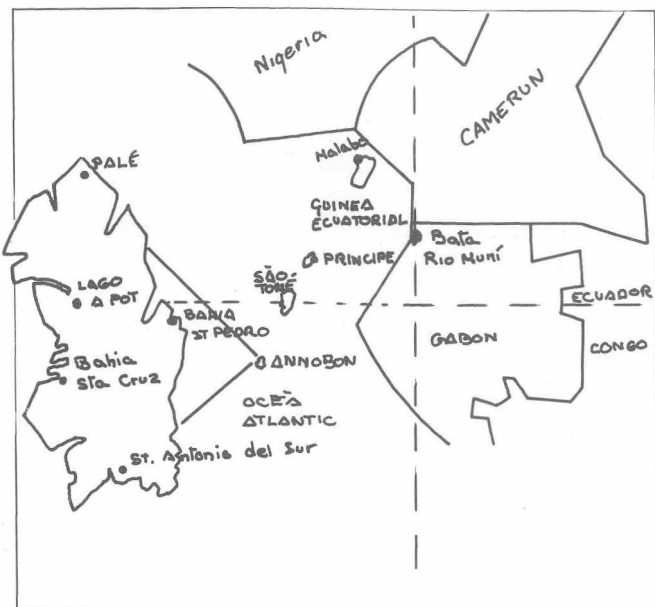
Conservar aquest treball iniciat és feina de tots. Cal conservar les instal·lacions netes, cal establir una comunicació amb els membres associats, cal establir contactes amb altres entitats, cal passar hores fora de casa després de la tasca o feina diària de cadascú, i tot un munt de treball difícil i peculiar d'aquest Ràdioclub que costaria molt d'explicar. En resum, diré que cal un esforç de cada membre per tal que perduri l'entitat.

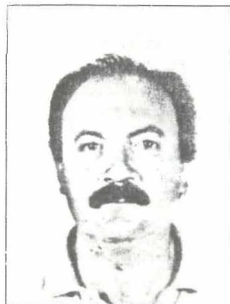
Centrem-nos, però, en aquesta arriscada expedició.

En primer lloc, i abans d'explicar fets i esdeveniments dels expedicionaris, em centraré en l'illa d'Annobon.

És una illa volcànica que pertany a Guinea Equatorial, però que és molt propera a Gabon.

La seva extensió és d'uns 20 km², i té una població de 2.000 persones.

El 1472 fou descoberta pels portuguesos, i més tard fou poblada per esclaus de Sao Tomé i Angola.

Posteriorment, cap al s. XVIII, l'illa passà a formar part del Govern espanyol. Finalment pertany al Govern de Guinea Equatorial.

Els 2.000 habitants de l'illa, entre ells de 800 a 900 nens, es dediquen a la pesca.

L'expedició, tot i necessitar molts preparatius, es va poder fer gràcies a la col·laboració de membres del Ràdioclub i de la secretària, que féu les oportunes gestions.

Fou necessari establir contacte amb ambaixades, fer reserves d'avions, enviar tèlex a Guinea per preparar l'arribada dels expedicionaris, entre d'altres tasques.

També calia preparar una mica la dieta dels expedicionaris, perquè a l'illa no hi havia gaires aliments. Es demanà assessorament a un dietista.

També, i com a part importantíssima de l'expedició, calia provar les antenes perquè un cop allà es pogués parlar amb tot el món amb una qualitat de so acceptable.

I tantes altres tasques en què ajudaren altres membres del Ràdioclub, com acompanyar els expedicionaris i transportar els aliments i altres materials a Barcelona... etc. O una cosa importantíssima per als qui ens vam quedar aquí: Anar-los a esperar a Barcelona a la tornada.

Els sis expedicionaris marxaren el dia 5 d'agost, i la tornada havia d'ésser per al dia 19. Això fou impossible perquè el vol s'anul·là i arribaren el dia 21.

Un altre entrebanc fou que una de les divuit caixes de material, les quals sumaven uns 500 quilos en total, viatjà

en un altre país. Hi havia part dels aliments, part de les antenes que s'havien de fer servir, i material divers.

Un altre punt negre fou que a Libreville (ja a l'Àfrica) havien d'ésser recollits per una avioneta que no es presentà. Hagueren de llogar un altre avió perquè els portés a l'illa.

Però l'estada a l'illa d'Annobon fou excel·lent.

Dies de feina, de relax, menjar exòtic, visites i recorreguts maravillosos i inhòspits.

Foren deu dies d'aprendre coses noves, de gaudir d'un clima que en aquesta època és excel·lent, de mantenir uns intercanvis culturals impensables, etc.

Alguns dels sis expedicionaris pogueren veure dues balenes, tortugues, constatar com els escamarlans o els crancs són aliments de baixa categoria per als habitants d'aquesta illa...

Pogueren gaudir del gust de les pinyes naturals o dels cocos...

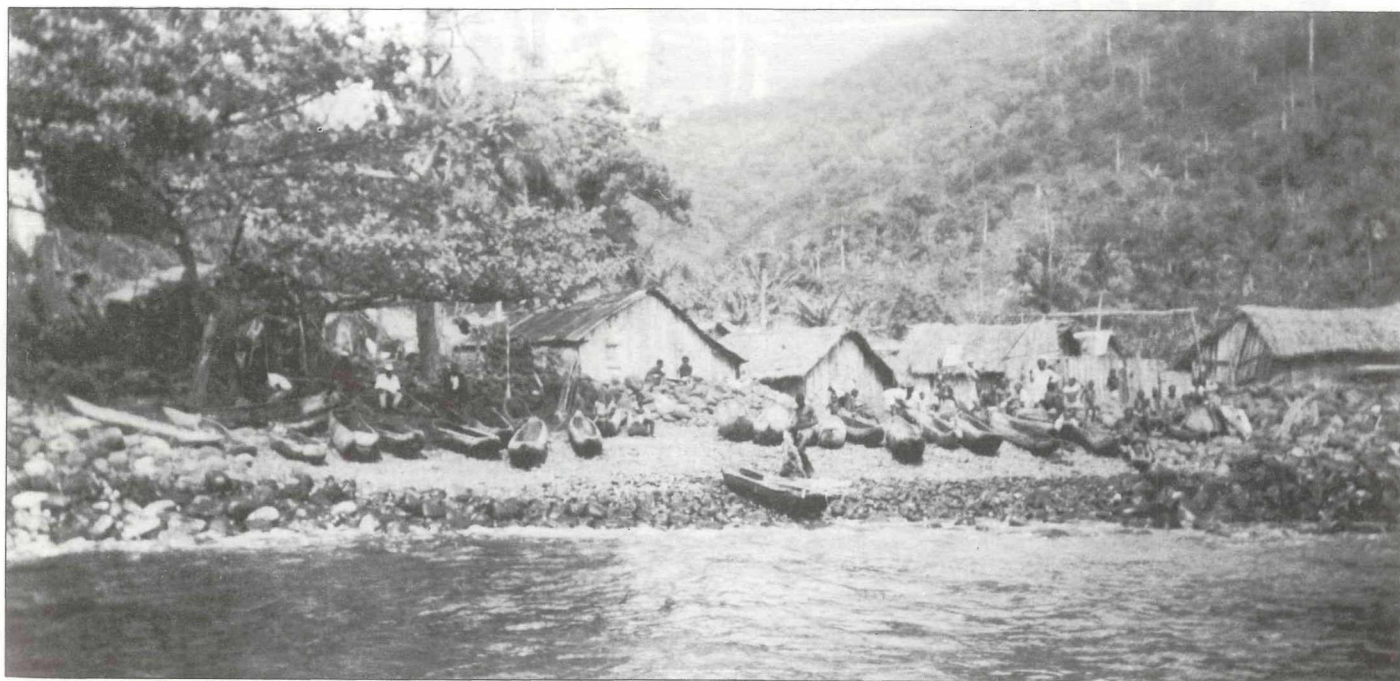
Cal dir que en aquesta illa no hi ha electricitat, però tenen TV i vídeo que funcionen amb energia solar. Un dels expedicionaris els va haver d'arreglar la TV i el vídeo perquè hi havia problemes de so.

Quant als contactes per ràdio, cal dir que se'n feren més de 25.000 amb tot el món. Era la fita que s'havien marcat, i s'aconseguí.

Fou un viatge inoblidable i per recordar tota la vida.

Esperem que en una altra ocasió el Ràdioclub Garrotxa aconseguixi una fita tan important com aquesta.

Marta Prat i Blanch

DESDE LES
PASSADES
ELECCIONS
ENS ESTEM
ENFOS-
QUIN

GRRRR!

UN MOMENT
DE PAU PER
UNA ENTREVISTA

Dibwix

I després d'unes
mogudes eleccions

l'Ajuntament
de Sant Joan
les Fonts

passava
per uns
moments
una
mica
moguts i
perillosos

Les coses
estan una
mica negres

: Nuri Gussinyer

Bar - piscina
CORRALES - CROS

Av. Paperera Torras, 2
SANT JOAN LES FONTS

Plaça Major, 8 - Telèfon 29 01 78
17857 SANT JOAN LES FONTS (Girona)

ELECTRODOMÈSTICS, TVC, VIDEO, HI-FI
MONTOLIU SO I VISIÓ
(Successors H. Espiguler)

Aiguanegra, 15 - **SANT JOAN LES FONTS** - Tel. 29.01.29
DISTRIBUÏDOR OFICIAL I SERVEI TÈCNIC PROPÍ

SONY

AUTO REPARACIÓ
J. GUIX i MIR

Reparació en general de l'automòbil.
Diesel i gasolina.

c/. Paperers, 9. Tel. 29 10 98 SANT JOAN LES FONTS

Josep Teixidor Casamitjana

GESTOR ADM. COL·LEGIAT N° 1471

ASSESSORIA FISCA - COMPTABLE. INVERSIONS

Ctra. d'Olot, 26. Tel. 29 08 00 - Fax (972) 29 05 12
17857 **SANT JOAN LES FONTS** (Girona)

embotits eugeni

**CARNISSERIA
EMBOTITS CASOLANS**

Sant Antoni, 7 - Tel. 290205 17857 **SANT JOAN LES FONTS**

**CLÍNICA DENTAL
SANT JOAN**

Enric Granados, 8-baix 1ª. (Edifici Illes Medes)
Tel. 29 05 41 - **SANT JOAN LES FONTS**

Juvinvà
FUSTERIA
c/. Can Bo, s/n. - Tel. 29.02.07
- **SANT JOAN LES FONTS**

POLY-MIR

REPARACIONS DE POLIESTER

Ctra. d'Olot, 34 - Tel. 29 07 66 - **SANT JOAN LES FONTS**

Comercial Valeri

Venda al detall de tota classe d'articles

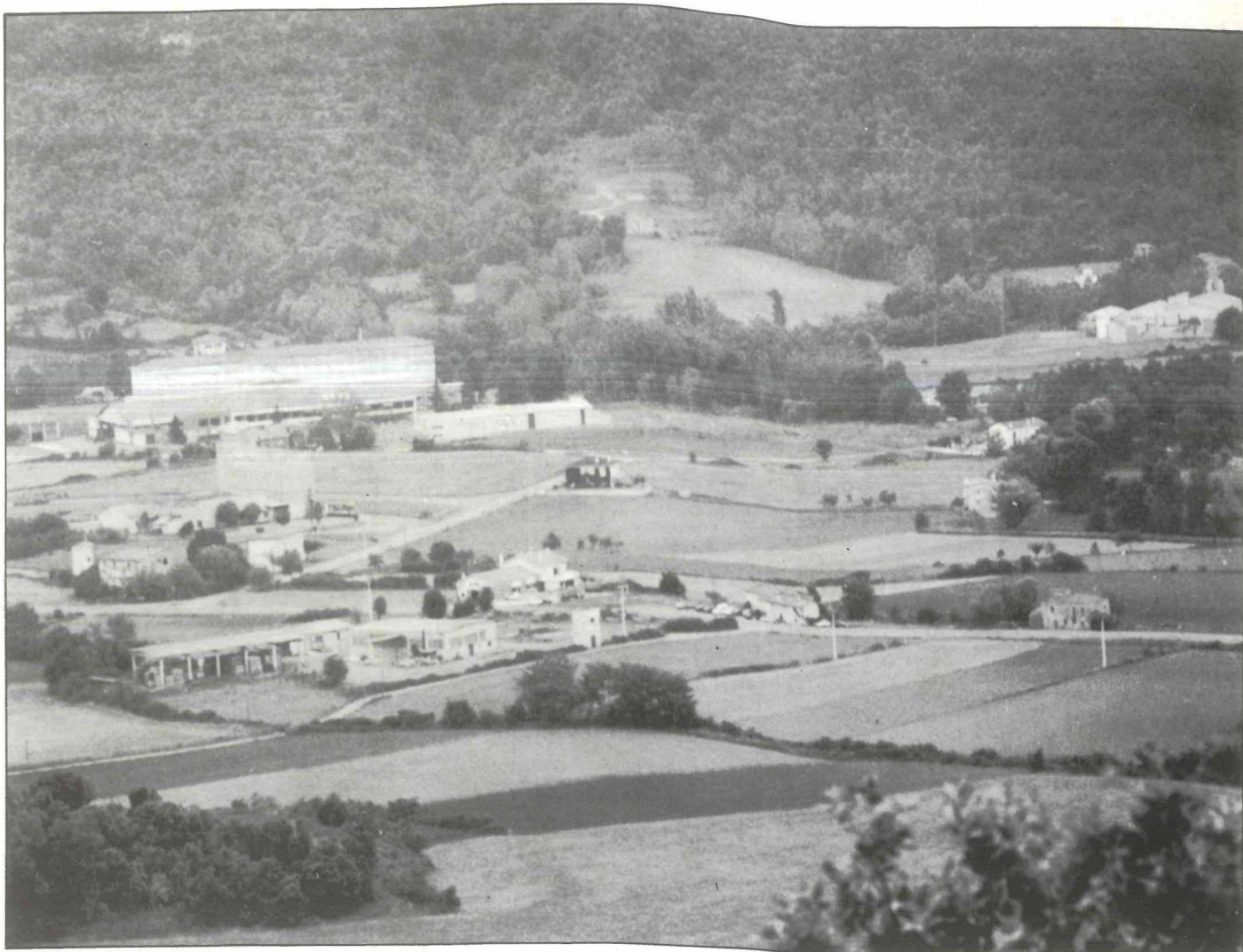
c/. Santa Magdalena, 24
c/. Aiguanegra, 13
SANT JOAN LES FONTS
Tel. 29.02.06

**FORN DE PA ARTESÀ
Vicenç Vidal**

Sta. Magdalena, 21 - Tel. 290832
C. Com. Cisteller, 15 - Tel. 290908
SANT JOAN LES FONTS

KIT VIDEO

LA CANYA
JOAN MARAGALL, N.º 4
SANT JOAN LES FONTS
ENRIQUE GRANADOS, N.º 6

electromuntatges
REVI S. A.

Ctra. d'Olot, 7 - 17858 **SANT JOAN LES FONTS**
Tels. **34 - (9) 72 - 29 08 52 / 29 05 85 Fax 29 05 92

LA GARROTXA

AUTÒMATES - PLC'S - CPU
AUTOMATISMES - CONTROLADORS
BOBINATGES
DISSENY PER CAD
EQUIPS DE REACTIVA
IL·LUMINACIÓ
INSTAL·LACIONS - REPARACIONS
PANTALLES ANIMADES
SINÒPTIC'S
VARIADORS DE VELOCITAT AC - DC

GUARDERIA MUNICIPAL

MARE DEL DIVÍ PASTOR

Sant Joan les Fonts

Obert de les 8 del matí a les 7
de la tarda amb servei de
menjador

(dinar i berenar).

MATRÍCULA OBERTA

c/. Sant Pere, 4 - Tel. 29 01 30
Sant Joan les Fonts